



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 809

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 noiembrie 2009

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>LEGI ȘI DECRETE</b>			
348. — Lege pentru ratificarea Acordului de garanție semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care vor fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului privind administrarea arieratelor semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții, semnate de România la Luxemburg la 21 octombrie 2008 .....	2	Republica Franceză, Irlanda, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană de Investiții privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții .....	13–20
Acord de garanție între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care vor fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări.....	2–13	1.664. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de garanție semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care vor fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului privind administrarea arieratelor semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții, semnate de România la Luxemburg la 21 octombrie 2008 .....	20
Acord privind administrarea arieratelor între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei,		<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>	
		1.299. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor de punere în aplicare a Convenției internaționale din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001 .....	21–32

**LEGI ȘI DECRETE****PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

**LEGE**

**pentru ratificarea Acordului de garanție semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care vor fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului privind administrarea arieratelor semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții, semnate de România la Luxemburg la 21 octombrie 2008**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul de garanție semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care vor fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări.

Art. 2. — Se ratifică Acordul privind administrarea arieratelor semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**ROBERTA ALMA ANASTASE**

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**TEODOR VIOREL MELEȘCANU**

București, 11 noiembrie 2009.  
Nr. 348.

**ACORD DE GARANȚIE\*)**

**între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care vor fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări**

Între:

Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, prin intermediul agențiilor indicate în anexa la prezentul acord și reprezentate fiind de părțile semnatare enumerate în paginile cu semnături (în cele ce urmează denumite în parte *garant* și împreună *garanți* sau *state membre*), pe de o parte,

și Banca Europeană de Investiții, cu sediul în bd. Konrad Adenauer 100, L-2950 Luxembourg Kirchberg, Marele Ducat al Luxemburgului, reprezentată prin domnul Philippe Maystadt, în calitate de președinte (în cele ce urmează denumită *Banca*), pe de altă parte,

unde:

1. Garanții preiau unele obligații de a acționa în calitate de garant conform art. 4 din Acordul intern datat 17 iulie 2006 (în cele ce urmează denumit *Acord intern Cotonou II*) privind acordarea ajutorului comunitar în cadrul financiar multianual pentru

\*) Traducere.

perioada 2008—2013 în conformitate cu Acordul de parteneriat încheiat la Cotonou (Benin) în data de 23 iunie 2000 între Comunitatea Europeană și statele membre, pe de o parte, și statele din Africa, Caraibe și Pacific, pe de altă parte, cu modificările aduse la Luxemburg în data de 25 iunie 2005 (în cele ce urmează denumit *Acord de parteneriat Cotonou II*), și cu privire la alocarea asistenței financiare pentru țările și teritoriile de peste mari, în cazul cărora se aplică partea a patra din Tratatul CE, în conformitate cu Decizia Consiliului 2001/822/CE din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări (în cele ce urmează denumită *Decizia de asociere*).

2. Având în vedere preambulul de mai sus, Consiliul guvernatorilor Băncii a autorizat în data de 31 mai 2006 acordarea de împrumuturi din resursele proprii ale Băncii pentru sprijinirea proiectelor de investiții incluse în cadrul financiar multianual pentru perioada 2008—2013 în valoare totală de până la 2.000 milioane euro în cadrul Acordului de parteneriat Cotonou II și, respectiv, 30 milioane euro în cadrul Deciziei de asociere.

3. Autorizarea mai sus menționată a Consiliului guvernatorilor Băncii a fost acordată cu condiția ca împrumuturile acordate în baza acordurilor de împrumut încheiate ca urmare a Acordului intern Cotonou II să aibă loc cu o garanție satisfăcătoare din partea garanților și, de asemenea, ca împrumuturile astfel acordate să fie utilizate pentru finanțarea unor proiecte de investiții în cadrul Acordului intern Cotonou II și să respecte criteriile obișnuite ale Băncii privind împrumuturile acordate din resurse proprii.

4. Art. 4 din Acordul intern Cotonou II prevede ca această garanție să se limiteze la 75% din valoarea totală a creditelor deschise de către Bancă în baza tuturor acordurilor de împrumut încheiate în baza Acordului de parteneriat Cotonou II și a Deciziei de asociere (împreună denumite în cele ce urmează *Cadrul Cotonou*).

5. Respectivul art. 4 prevede în continuare că responsabilitatea statelor membre în această garanție va fi proporțională cu contribuțiile acestora la capitalul Băncii. În art. 4.1 din Statutul Băncii se specifică contribuția respectivă a fiecărui stat membru la capitalul Băncii.

6. În privința acordurilor de împrumut pentru care există o garanție adecvată împotriva riscului de creditare (conform definiției de mai jos), această garanție acoperă doar riscurile politice așa cum sunt definite în anexa nr. 3.

7. Garanții și Banca intenționează ca, acolo unde garanții sunt subrogați pentru drepturile și despăgubirile Băncii în legătura cu un împrumut, Banca — în baza solicitării garanților — să administreze și să gestioneze acordul de împrumut respectiv unde s-a înregistrat nerespectarea obligațiilor contractuale, în conformitate cu termenii și condițiile Acordului privind administrarea arieratelor Cotonou II (așa cum este definit mai jos).

8. În așteptarea semnării Acordului privind administrarea arieratelor Cotonou II, garanții și Banca au convenit să aplice Acordul privind administrarea arieratelor încheiat între statele membre și Bancă în data de 8 aprilie 2002 pentru toate acțiunile de recuperare inițiate de către Bancă cu privire la acordurile de împrumut acoperite de această garanție și termenii și condițiile noi privind operațiunile cu resurse proprii în statele din Africa, Caraibe și Pacific, aprobate de Consiliul director al Băncii în data de 12 iunie 2007.

S-au convenit următoarele:

## Definiții

A. În această garanție:

— *Acord de împrumut cu garanție adecvată* — *Adequately Secured Loan Agreement (ASLA)*<sup>1</sup> înseamnă un acord de împrumut pentru care, în opinia Băncii, există o garanție corespunzătoare care acoperă riscurile de creditare și pe care Banca o califică astfel în declarația scrisă adresată garanților. Acordurile ASLA, astfel definite, vor fi acoperite prin această garanție doar în ceea ce privește riscurile politice, definite în anexa nr. 3.

— *Împrumutat* înseamnă orice beneficiar al unui împrumut acordat de Bancă în cadrul Acordului intern Cotonou II sau al Deciziei de asociere.

— *Acordul privind administrarea arieratelor Cotonou II* reprezintă acordul care va fi încheiat între garanți și Bancă, în care vor fi stabilite prevederile și condițiile de recuperare de către Banca a creanțelor în legătura cu sumele la care garanții sunt îndreptățiți ca urmare a unei plăți efectuate de către aceștia către Bancă în baza garanției.

— *Liniile directe privind riscul politicii de creditare* înseamnă instrucțiunile privind politica de risc de creditare a Băncii cu privire la operațiunile din resurse proprii efectuate în afara Uniunii Europene, precum și, acolo unde se aplică, liniile directe privind politica de risc a Băncii, așa cum sunt

aprobate, modificate, completate sau amendate periodic de către Bancă.

— *Operațiune de finanțare BEI* înseamnă un împrumut acordat de Bancă pentru proiecte de investiții eligibile efectuate într-o țară-gazdă din resursele proprii ale Băncii și cu respectarea propriilor reguli și proceduri, care se acordă în sfera de acoperire a Cadrului Cotonou și este gestionat în baza unui acord de împrumut încheiat între Banca și Împrumutatul beneficiar.

— *Debitor garantat* înseamnă un Împrumutat sau un terț garant.

— *Suma/Sume garantată/garantate* înseamnă o obligație acoperită de prezenta garanție care constă în rata de capital, dobândă, comisioane, garanții, taxe, cheltuieli și alte plăți accesorii, precum și orice alte sume care pot fi în orice moment datorate Băncii de către un debitor garantat în baza unui împrumut sau a unei garanții emise de un terț.

— *Guvernul-gazdă* reprezintă autoritatea actuală sau orice succesor, care deține controlul efectiv, în întregime sau în parte, asupra teritoriului unei țări-gazdă sau unei subdiviziuni teritoriale sau politice, precum și orice altă autoritate publică a țării respective, incluzând orice entitate amplasată în interiorul sau în afara țării-gazdă care deține putere legislativă conferită de către legile respectivei țări-gazdă.

<sup>1</sup> Prescurtare în limba engleză (n. tr.)

— *Țara-gazdă* înseamnă oricare dintre țările cuprinse în Cadrul Cotonou.

— *Împrumut* înseamnă acordarea de fonduri unui Împrumutat de către Bancă, sub formă de împrumut ori sub forma unei obligațiuni sau orice alt tip de instrument asemănător, care este agreat de către Bancă drept înlocuitor al împrumutului în conformitate cu Liniile directe privind riscul politicii de creditare și cu termenii prevăzuți în Acordul de împrumut.

— *Acord de împrumut* înseamnă un acord semnat încheiat între Bancă și un Împrumutat, în care se stabilesc termenii care se aplică unei operațiuni de finanțare BEI care îmbracă forma unui împrumut.

— *Cont de acoperire a pierderilor din împrumut — Loan-loss Cover Account* sau *CAP1<sup>2</sup>* reprezintă un cont în euro care va fi deschis de către Bancă în numele garanțiilor, și va fi finanțat din

veniturile provenind din aplicarea prețurilor de risc la operațiunile de finanțare BEI, excluzând conturile ASLA definite mai sus, și care va fi gestionat în conformitate cu prevederile Acordului privind administrarea arieratelor Cotonou II.

— *Garanția părții terțe* reprezintă garanția emisă de un terț în favoarea Băncii, incluzând, fără a se limita la aceasta, o scrisoare de credit sau o scrisoare de confort, emisă în legătură cu acordarea unui împrumut către un Împrumutat, și include orice asumare de către o parte care răspunde în solidar pentru obligațiile Debitorului garantat, fie în întregime sau în parte, față de Bancă, cu privire la un împrumut acordat de către aceasta din urmă.

— *Garantul parte terță* înseamnă persoana care emite o garanție de parte terță în favoarea unui Împrumutat.

B. Următorii termeni vor avea înțelesurile respective atribuite în preambul, articole și anexele specificate mai jos:

#### Termen

tribunal arbitral  
Decizie de asociere  
obligație  
aplicabilă  
Cadrul Cotonou  
Acord intern Cotonou II  
Acord de parteneriat Cotonou II  
riscuri politice  
proiect  
Acord de proiect  
partea relevantă

#### Preambul, articolul sau anexa

Secțiunea 4 din anexa 3  
Preambul 1  
Secțiunea 4 din anexa 3  
Secțiunea 4 din anexa 3  
Preambul 4  
Preambul 1  
Preambul 1  
Art. 2.03  
Secțiunea 4 din anexa 3  
Secțiunea 4 din anexa 3  
Secțiunea 4 din anexa 3

În această garanție, cu excepția cazurilor în care prin context se specifică altfel:

a) titlurile sunt doar convenție și nu afectează interpretarea acestei garanții;

b) cuvintele la singular includ și semnificația acestora la plural și invers; și

c) orice trimitere la textul unui articol, o parte sau o anexă reprezintă o trimitere la un articol, parte sau anexă din prezenta garanție.

#### ARTICOLUL 1

##### Scopul garanției

1.01. Proporțional cu propria participare, conform celor stabilite în anexa nr. 2 și fără a aduce prejudiciu prevederilor art. 2.02, fiecare girant în calitate de debitor principal și nu doar ca simplă garanție, prin prezenta, în mod irevocabil:

a) garantează, renunțând totodată la orice drept de obiectare, în concordanță cu termenii și condițiile prevăzute mai jos, efectuarea cu punctualitate și în întregime a tuturor obligațiilor financiare ale fiecărui debitor garantat care decurg din împrumuturile acordate de către Bancă din resurse proprii în baza Cadrului Cotonou.

b) se obligă să achite orice plată din suma garantată datorată Băncii de către debitorul garantat, la solicitarea făcută de Bancă, în euro, și în conformitate cu prevederile din art. 3.

1.02. Obligațiile garanțiilor definite în art. 1.01 de mai sus se vor aplica pentru toate operațiunile de finanțare BEI încheiate în baza Acordului intern Cotonou II sub care au fost semnate

acordurile de împrumut relevante în cadrul financiar multianual pentru perioada 2008—2013.

1.03. A. Fără a prejudicia acordurile ASLA conform art. 2.03, prezenta garanție acoperă toate tipurile de riscuri.

B. Valoarea totală a obligației garanțiilor din această garanție în Cadrul Cotonou este limitată la 75% din valoarea totală a creditelor deschise de către Bancă în baza Cadrului Cotonou cu respectarea următoarelor plafoane:

- 2.000 milioane euro pentru Acordul de parteneriat Cotonou II; și

- 30 milioane euro pentru Decizia de asociere.

1.04. Obligațiile garanțiilor în conformitate cu prezenta garanție vor înceta în următoarele situații, oricare dintre acestea va interveni mai întâi:

(i) sumele garantate sunt achitate în întregime; sau

(ii) la 31 decembrie 2010, cu condiția ca:

a) la această dată garanția să fie înlocuită cu un nou acord de garanție pentru Acordul intern Cotonou II în termeni satisfăcători pentru garanți și pentru Bancă; și

b) indiferent de încetarea obligațiilor garanției rămân supuși tuturor răspunderilor și obligațiilor care decurg din această garanție cu privire la toate sumele garantate.

<sup>2</sup> Prescurtare în limba română din limba engleză „LLCA” (n.tr.)

## ARTICOLUL 2

**Solicitarea garanției**

2.01. Această garanție poate fi solicitată ori de câte ori un debitor garantat nu respectă, în întregime sau în parte, obligația contractuală de a achita la scadență o sumă garantată. Orice sumă primită sau realizată de către Bancă în scopul descărcării unei sume garantate nu va fi luată în considerare, dacă utilizarea de către Bancă a sumei respective este restricționată în orice fel.

2.02. Înaintea solicitării unei garanții ca urmare a nerespectării obligației contractuale de către un debitor garantat, fie în întregime sau în parte, pentru achitarea la scadență a unei sume garantate, Banca va transmite garanților, conform uzanțelor, o notificare pentru a-și anunța intenția de a depune o solicitare cu privire la garanția respectivă. Pentru evitarea oricăror îndoieli, obligațiile Băncii conform acestui art. 2.02 nu se vor constitui în niciun fel ca o condiție precedentă aplicării obligațiilor garanților conform art. 1.01.

2.03. Cu toate acestea, pentru acordurile acoperite de garanțiile părții terțe și pe care Banca le declară în scris garanților ca acorduri ASLA, această garanție poate fi solicitată în orice moment ca urmare a apariției unuia dintre evenimentele definite în anexa nr. 3 (în cele ce urmează *risc politic*):

- (i) un debitor garantat nu are capacitatea de a plăti sau Banca nu poate primi o sumă garantată la data scadenței; sau
- (ii) un girant parte terță este împiedicat să colecteze sumele care îi sunt datorate decurgând dintr-o sumă garantată, cu condiția ca:
  - a) orice cerere de achitare de către un girant terță parte în contul unei plăți care se face în numele unui debitor garantat trebuie să fi fost transmisă Băncii cel mai târziu într-un termen de 2 ani de la (xx) data finală de rambursare specificată contractual în acordul relevant sau (yy) în cazul unei plăți anticipate, fie voluntară sau obligatorie, a împrumutului relevant, de la data scadenței a rambursării anticipate respective; și
  - b) garanția este limitată la suma pe care Banca sau garantul terță parte, după caz, ar fi putut-o recupera dacă nu ar fi intervenit riscul politic.

2.04. O cerere preventivă către Bancă în baza garanției părții terțe poate fi efectuată de un garant terță parte în situațiile prevăzute la secțiunea 4 paragraful 2 lit. b) din anexa nr. 3, dacă perioada de aplicare menționată aici nu a expirat în timpul perioadei de siguranță de 2 ani prevăzută la art. 2.03 pct. (ii) din prezenta garanție. Această cerere preventivă nu îndreptățește Banca să efectueze o cerere de plată în baza acestei garanții, ci servește mai degrabă ca mijloc de suspendare a perioadei de siguranță prevăzută la art. 2.03 pct. (ii) din prezenta garanție. Orice porțiune rămasă din perioada de siguranță va începe să curgă din nou după expirarea perioadei de aplicare prevăzute la secțiunea 4 paragraful 2 lit. b) din anexa nr. 3. Banca va informa garanții cu privire la orice cerere preventivă depusă de un garant parte terță.

2.05. A. Cu respectarea lit. B de mai jos, decizia Băncii cu privire la apariția unui risc politic va fi finală și reprezintă obligație contractuală. Această decizie va intra în vigoare în termen de 15 zile calendaristice de la data notificării garanților.

B. În situația în care majoritatea garanților, determinată ca procent proporțional cu participarea stabilită în anexa nr. 2, solicită Băncii contestarea revindicării de către un debitor

garantat a apariției unui risc politic, Banca va da curs acestei solicitări în conformitate cu obligațiile care îi revin ca urmare a Acordului privind administrarea arieratelor. Cu toate acestea, atât garanții, cât și banca au obligația reciprocă de a respecta orice sentință definitivă emisă de un tribunal competent sau un tribunal arbitral într-o cauză intervenită între Bancă și debitorul garantat care generează apariția unui risc politic. Banca va informa periodic garanții cu privire la evoluția unor proceduri de acest fel.

2.06. Banca va informa garanții de apariția oricărui risc politic, precum și de apariția oricărui dezacord între Bancă și un debitor garantat cu privire la apariția unui risc politic.

2.07. Garanția poate fi, de asemenea, solicitată ori de câte ori un debitor garantat efectuează sau Banca prin punerea în aplicare a unei garanții a părții terțe primește o plată pe care Banca nu poate, oricare ar fi motivul, să o folosească fără restricție sau asupra căreia nu are control nelimitat.

## ARTICOLUL 3

**Termenii plății conform garanției**

3.01. Garanții vor achita Băncii sumele solicitate de către Bancă, în euro. Sumele solicitate de către Bancă vor avea în vedere orice fonduri care pot fi aplicate de către Bancă din contul CAPI cu privire la sumele garantate neachitate. Contul CAPI va fi gestionat în conformitate cu prevederile Acordului privind administrarea arieratelor Cotonou II, precum și cu termenii și condițiile stabilite în mod periodic de către organismele de conducere ale Băncii, așa cum au fost aprobate în data de 12 iunie 2007.

3.02. Obligațiile de plată ale garanților în baza acestei garanții se vor efectua în concordanță cu prevederile Acordului privind administrarea arieratelor Cotonou II și în orice situație se vor efectua în termen de cel mult 3 ani de la transmiterea în scris a cererii de către Bancă, în baza garanției.

3.03. Banca nu va pretinde niciunui dintre garanți, individual, să efectueze o plată scadentă, fără a pretinde în același timp și cu încadrarea în proporționalitatea prevăzută de anexa nr. 2 celorlalți garanți să efectueze plățile care decurg din prezenta garanție. În situația în care Banca decide că s-a produs un risc politic, Banca poate face această solicitare, care va fi respectată de către garanți, chiar și în cazul în care garanții au făcut o cerere către Bancă de tipul și în condițiile prevăzute la art. 2.05 lit. B.

## ARTICOLUL 4

**Termenii împrumutului, administrare și informare**

4.01. Banca va gestiona toate împrumuturile acoperite de prezenta garanție în conformitate cu bunele practici bancare și cu criteriile și procedurile standard ale Băncii, în mod deosebit, în concordanță cu Liniile directoare privind politica riscului de creditare a Băncii, cu modificările ulterioare periodice și cu respectarea uzanțelor de control. Banca va efectua diligența de recuperare a oricăror sume garantate de la orice debitor garantat sau din orice garanție.

Termenii și condițiile aplicabile pentru împrumuturile acoperite de prezenta garanție sunt definite în conformitate cu principiile și liniile directoare stabilite de organismele de conducere ale Băncii, în mod periodic, cea mai recentă versiune fiind cea aprobată în data de 12 iunie 2007.

4.02. Garanții prin prezenta autorizează Banca să acorde unui debitor garantat una sau mai multe prelungiri și în general să aducă amendamente la termenii acordului relevant încheiat

cu un debitor garantat, cu condiția rămânerii în sfera de acoperire a Cadrului Cotonou.

4.03. Banca va transmite garanțiilor, de două ori pe an, până la 31 ianuarie și, respectiv, 31 iulie următoarele:

- (i) o foaie de informare, sub forma anexei nr. 4, conținând informații referitoare la acordurile de împrumut acoperite prin această garanție, informații care intră în vigoare la 31 decembrie și, respectiv, 30 iunie; și
- (iii) limitele de prudență, sub forma anexei nr. 5, așa cum sunt definite în concordanță cu principiile și liniile directe stabilite în mod periodic de către organismele de conducere ale Băncii, cea mai recentă versiune fiind cea aprobată la 12 iunie 2007.

4.04. Banca va informa garanții cu privire la orice fapt sau circumstanță despre care consideră că nu este cunoscută în general și despre care crede că poate duce la efectuarea unei solicitări în scopul prezentei garanții. Banca nu are obligația de a căuta astfel de informații.

#### ARTICOLUL 5

##### Subrogarea

5.01. Atunci când un girant efectuează o plată către Bancă în baza garanției, acest girant se va subroga drepturilor, inclusiv cele de garanție, ale Băncii cu privire la revendicările față de debitorii garantați. Acest drept de subrogare nu poate fi invocat în detrimentul Băncii.

5.02. În orice garanție de terță parte, Banca va exclude orice drept de contribuție al girantului de terță parte împotriva garanțiilor și va exclude, de asemenea, orice drept de recurs al unui girant de terță parte împotriva garanțiilor. Banca va despăgubi garanții pentru orice obligație față de garanții de terță parte care decurge din această garanție.

5.03. În situația în care garanții se subrogă drepturilor Băncii, Banca — la solicitarea garanțiilor — va administra și gestiona creanțele relevante conform art. 5.01, în conformitate cu termenii și condițiile stabilite în Acordul privind administrarea arieratelor Cotonou II.

5.04. În așteptarea semnării Acordului privind administrarea arieratelor Cotonou II, garanții și Banca au convenit aplicarea Acordului privind administrarea arieratelor, încheiat de către statele membre și Bancă în data de 8 aprilie 2002, pentru toate acțiunile de recuperare inițiate de către Bancă cu privire la acordurile de împrumut acoperite de această garanție și în conformitate cu termenii și condițiile noi privind operațiunile cu resurse proprii în statele din Africa, Caraibe și Pacific, aprobate de Consiliul director al Băncii în data de 12 iunie 2007.

5.05. Ca parte a subrogării la apariția unui risc de netransferare a valutei conform definiției din anexa nr. 3, se vor aplica următoarele prevederi:

În situația în care un debitor garantat, la data scadentă a unei sume garantate și în termenii acceptați de către Bancă, efectuează un depozit în valoare echivalentă cu respectiva sumă garantată sau produce un activ financiar echivalent în favoarea Băncii, fie în moneda locală, fie în valuta împrumutului sau în orice altă valută liber convertibilă, garanții, prin prezenta, autorizează Banca să limiteze revendicarea garanțiilor privind valoarea din suma garantată corespunzătoare valorii depozitului sau a activului respectiv la acest depozit sau activ.

#### ARTICOLUL 6

##### Taxe și cheltuieli

6.01. Toate taxele fiscale și alte cheltuieli efectuate în legătură cu realizarea sau aplicarea acestei garanții se vor suporta de către garanți proporțional cu ponderea fiecăruia stabilită în anexa nr. 2.

6.02. Garanții vor despăgubi Banca pentru toate taxele și cheltuielile efectuate de către aceasta în încercarea de a recupera sumele garantate, în conformitate cu Acordul privind administrarea arieratelor Cotonou II sau, în așteptarea adoptării acestuia, în conformitate cu Acordul de administrare a arieratelor, încheiat de către Bancă cu statele membre în data de 8 aprilie 2002.

#### ARTICOLUL 7

##### Legea aplicabilă

7.01. Prezenta garanție va fi guvernată și înțeleasă în concordanță cu principiile generale comune ale legislațiilor statelor membre.

#### ARTICOLUL 8

##### Jurisdicție

8.01. Orice dispută între părțile acestei garanții care nu poate fi soluționată cu promptitudine și pe cale amiabilă va fi înaintată Curții de Justiție a Comunității Europene conform art. 238 din Tratatul UE.

#### ARTICOLUL 9

##### Confidențialitate

9.01. Ținând cont de faptul că unele dintre informații vehiculate în contextul prezentei garanții pot avea caracter confidențial, iar în anumite situații pot fi chiar delicate din punct de vedere comercial, atât Banca, cât și garanții se obligă să nu divulge niciunui terț, fără consimțământul scris prealabil al celeilalte părți, nicio informație primită în contextul prezentei garanții. Cu toate acestea, asumarea acestei obligații nu afectează comunicarea informațiilor care sunt cerute de aplicarea legii sau a unui ordin emis de un tribunal competent cu jurisdicție.

#### ARTICOLUL 10

##### Înștiințări și comunicări

10.01. Înștiințările și alte comunicări către garanți sau către Bancă vor fi transmise prin poștă cu confirmare de primire sau prin intermediul altor mijloace recunoscute de comunicare la adresele destinatarilor după cum urmează:

Pentru girant: adresa respectivă conform anexei nr. 1

Pentru Bancă: 100, bd. Konrad Adenauer L-2950 Luxemburg

Orice modificare a adreselor de mai sus va intra în vigoare doar după notificarea în scris a celorlalte părți.

Preambulurile și cele 3 anexe constituie parte integrantă din prezenta garanție.

#### ARTICOLUL 11

##### Semnarea garanției

11.01. Prezenta garanție va fi obligatorie pentru fiecare garant imediat după semnarea sau ratificarea de către acesta a garanției.

11.02. Textele autentice ale prezentei garanții vor fi în limba engleză, franceză și germană. Prezenta garanție va fi semnată într-un original în fiecare dintre cele 3 limbi autentice.

11.03. Originalele vor fi păstrate de Bancă. Banca va transmite copii certificate ale originalelor în cele 3 limbi autentice către fiecare garant obligat prin această garanție.

Ca mărturie a celor de mai sus, părțile au semnat prezenta garanție prin reprezentantul autorizat la data menționată pentru fiecare caz.

Semnat în numele Regatului Belgiei

de către: .....

data: 8 iulie 2008

Numele

semnatarului: Didier Reynders

Semnat în numele Republicii Bulgaria

de către: .....

data: 8 iulie 2008

Numele

semnatarului: Plamen Oresharsky

Semnat în numele Republicii Cehia

de către: .....

data: 7 octombrie 2008

Numele

semnatarului: Miroslav Kalousek

Semnat în numele Regatului Danemarcei

de către: .....

data: 8 iulie 2008

Numele

semnatarului: Claus Grube

Semnat în numele Republicii Federale Germania

de către: .....

data: 20 noiembrie 2008

Numele

semnatarului: Edmund Duckwitz

Semnat în numele Republicii Estonia

de către: .....

data: 11 martie 2009

Numele

semnatarului: Ivar Sikk

Semnat în numele Republicii Elene

de către: .....

data: 12 decembrie 2008

Numele

semnatarului: Ioulia Armagou

Semnat în numele Regatului Spaniei

de către: .....

data: 3 noiembrie 2008

Numele

semnatarului: Pedro Solbes

Semnat în numele Republicii Franceze

de către: .....

data: 15 iulie 2008

Numele

semnatarului: Christine Lagarde

Semnat în numele Irlandei

de către: .....

data: 4 noiembrie 2008

Numele

semnatarului: Brian Lenihan

Semnat în numele Republicii Italia

de către: .....

data: 10 martie 2009

Numele

semnatarului: Carlo Monticelli

Semnat în numele Republicii Cipru

de către: .....

data: 26 martie 2009

Numele

semnatarului: Kyriakos Kakouris

Semnat în numele Republicii Letonia de către: .....	data: 25 februarie 2009 Numele semnatarului: Normunds Popens
Semnat în numele Republicii Lituania de către: .....	data: 22 ianuarie 2009 Numele semnatarului: Miglė Tuskiene
Semnat în numele Marelui Ducat al Luxemburgului de către: .....	data: 5 iulie 2008 Numele semnatarului: Jean-Claude Juncker
Semnat în numele Republicii Ungaria de către: .....	data: 7 octombrie 2008 Numele semnatarului: Janos Veres
Semnat în numele Maltei de către: .....	data: 8 iulie 2008 Numele semnatarului: Alfred Camilleri
Semnat în numele Regatului Olandei de către: .....	data: 21 octombrie 2008 Numele semnatarului: Pim Van Ballekom
Semnat în numele Republicii Austria de către: .....	data: 7 iulie 2008 Numele semnatarului: Thomas Wieser
Semnat în numele Republicii Polonia de către: .....	data: 3 februarie 2009 Numele semnatarului: Jacek Dominik
Semnat în numele Republicii Portugalia de către: .....	data: 29 ianuarie 2008 Numele semnatarului: Duraes Conceincao
Semnat în numele României de către: .....	data: 21 octombrie 2008 Numele semnatarului: Eugen Orlando Teodorovici
Semnat în numele Republicii Slovenia de către: .....	data: 30 decembrie 2008 Numele semnatarului: Rok Zagorski
Semnat în numele Republicii Slovacia de către: .....	data: 29 octombrie 2008 Numele semnatarului: Maros Sefcovic
Semnat în numele Republicii Finlanda de către: .....	data: 30 iulie 2008 Numele semnatarului: Pasi Hellman



Semnat în numele Regatului Suediei

de către: .....

data: 23 iulie 2008

Numele

semnatarului: Sven-Olof Petersson

Semnat în numele Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei  
de Nord

de către: .....

data: 15 iulie 2008

Numele

semnatarului: Tamsyn Barton

Semnat în numele Băncii Europene de Investiții

de către: .....

data: 31 martie 2009

Numele

semnatarului: Philip Maystadt

ANEXA Nr. 1

**LISTA**  
**adreselor conform art. 10**

Regatul Belgiei:  
Service Public Fédéral Finances  
Administration de la Trésorerie  
Questions Financières Internationales et Européennes  
30, avenue des Arts  
B-1040 Bruxelles

Republica Bulgaria  
Ministry of Finance  
Foreign Finance Directorate  
European Financial Institutions Department  
101 Rakovski Str  
BG-1040 Sofia

Republica Cehia:  
Ministerstvo Financi  
Evropska unie a mezinárodní vztahy  
Letenská 15  
CZ-118 10 Praha 1

Regatul Danemarcei:  
Udenrigsministeriet  
Asiatisk Plads 2  
DK-1448 — Copenhagen K

Republica Federală Germania:  
Bundesministerium der Finanzen  
Referat EA2  
Wilhelmstrasse 97  
D-10117 Berlin

Republica Estonia:  
Rahandusministeerium  
Suur-Ameerika  
EE- 15006 Tallin

Republica Elenă:  
Ministry of Economy and Finance  
General Accounting Office of the State  
25th Directorate  
25, Panepistimiou str  
GR-10165 Athens

Regatul Spaniei:  
Ministerio de Economía y Hacienda,  
Dirección General del Tesoro y Política Financiera,  
Servicio de Avaluos  
Paseo del Prado, Num. 6,  
E-28014 Madrid

Republica Franceză:  
Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie,  
Direction du Trésor  
139, rue de Bercy  
Code Télédoc 559  
F-75572 Paris Cedex 12

Irlanda:  
Department of Finance  
International Financial Institutions Section  
South Block  
Government Buildings  
Upper Merrion Street  
Irlanda — Dublin 2

Republica Italia:  
Ministero dell'Economia e delle Finanze,  
Dipartimento del Tesoro  
Rapporti Finanziari Internazionali — Ufficio XI  
Via XX Settembre, 97  
I -00187 Rome

Republica Cipru:  
Ministry of Finance  
Finance and Investment Division  
Michael Karaoli and Grigori Afxentiou Str  
CY-1439 Nicosia

Republica Letonia:  
Latvijas Republikas Finanšu Ministrija  
Smilšu iela 1  
LV-1919, Riga

Republica Lituania:  
Lietuvos Respublikos — Finanšu Ministerija  
J.Tumo-Vaizganto 8A/2  
LT-01512 Vilnius

Marele Ducat al Luxemburgului:  
Ministère des Finances  
3, rue de la Congrégation  
L-2931 Luxembourg

Republica Ungaria:  
Penzugyminiszterium  
Nemzetközi kapcsolatok fősztálya  
Budapest  
József nádor ter 2-4  
HU-Magyarország — 1051

Malta: Ministeru tal-Finanzi, l-Ekonomija u Investment Maison Demandols Triq in-Nofsinhar MT- Valetta VLT 2000	Republica Slovenia: Ministerstvo za Finance Zupanciceva 3 SI-1502 Ljubljana
Regatul Olandei: Ministerie van Financiën Prinses Beatrixlaan 512 NL-2511 CW Den Haag Olanda	Republica Finlanda: Ulkoasiainministeriö Department for Development Policy Unit for General Development Policy and Planning Katajanokanlaituri 3 FIN-00161 Helsinki
Republica Austria: Wirtschaftspolitik EU Angelegenheiten und Internationale Finanzinstitutionen Bundesministerium für Finanzen Hintere Zollamtsstrasse 2b A-1030 Wien	Republica Slovacia: Ministerstvo Financii Slovenkej Republiky Sekcia europskych a medzinarodnych zalezitosti Stefanovicova 5 SK-817 82 Bratislava
Republica Polonia: Ministerstwo Finansow Ul. Swietokrzyska 12 PL-00-916 Warszawa	Regatul Suediei: Ministry of Finance International Department Drottninggatan 21 S-10333 Stockholm
Republica Portugalia: Ministério das Finanças, Direcção Geral do Tesouro Rua da Alfândega, 5-1º andar P-1194 Lisboa	Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: The Head of European Union Department Department for International Development 1 Palace Street London SW1E 5HE United Kingdom
România: Ministerul Economiei și Finanțelor Direcția generală de trezorerie și datorie publică Str. Apolodor nr. 17 RO-sectorul 5 București	

ANEXA Nr. 2

PARTICIPAȚIA GARANȚILOR<sup>3</sup>

<b>Capitalul Băncii subscris de către statele membre, după cum urmează:</b>	<b>164.808.169.000,00</b>	
Germania	26.649.532.500,00	16,170031%
Franța	26.649.532.500,00	16,170031%
Italia	26.649.532.500,00	16,170031%
Regatul Unit	26.649.532.500,00	16,170031%
Spania	15.989.719.500,00	9,702019%
Belgia	7.387.065.000,00	4,482220%
Olanda	7.387.065.000,00	4,482220%
Suedia	4.900.585.500,00	2,973509%
Danemarca	3.740.283.000,00	2,269477%
Austria	3.666.973.500,00	2,224995%
Polonia	3.411.263.500,00	2,069839%
Finlanda	2.106.816.000,00	1,278344%
Grecia	2.003.725.500,00	1,215793%
Portugalia	1.291.287.000,00	0,783509%
Cehia	1.258.785.500,00	0,763788%
Ungaria	1.190.868.500,00	0,722579%
Irlanda	935.070.000,00	0,567369%
România	863.514.500,00	0,523951%
Slovacia	428.490.500,00	0,259993%
Slovenia	397.815.000,00	0,241381%
Bulgaria	290.917.500,00	0,176519%
Lituania	249.617.500,00	0,151459%
Luxemburg	187.015.500,00	0,113475%
Cipru	183.382.000,00	0,111270%
Letonia	152.335.000,00	0,092432%
Estonia	117.640.000,00	0,071380%
Malta	69.804.000,00	0,042355%
		100,00000%

<sup>3</sup> Vezi preambul 5.

## DEFINIȚIA RISCURILOR POLITICE

**Risc din transfer valutar, expropriere, război sau conflict civil și negarea justiției la încălcarea contractului****1. Risc din transfer valutar** înseamnă:

orice acțiune întreprinsă de un guvern-gazdă care, direct sau indirect, împiedică un debitor garantat să convertească fonduri din moneda locală în valuta acordului de împrumut, valută liber convertibilă sau orice altă valută considerată acceptabilă de către Bancă sau îl împiedică pe acesta să transfere în afara țării-gazdă fondurile în moneda locală sau în valuta în care au fost convertite, pentru scopul de a (i) achita o sumă garantată, (ii) primi o sumă garantată în valută și în conformitate cu termenii și condițiile agreeate sau (iii) recupereze o sumă garantată care a fost achitată corespunzător; și

orice lipsă de acțiune a guvernului-gazdă în sensul efectuării sau permiterii conversiei sau transferului valutar de către sau în numele băncii sau al unui debitor garantat;

dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) debitorul garantat are posibilitatea de a obține în mod liber și legal, în țara-gazdă, valuta locală sau altă valută în care a fost convertită moneda locală; și

b) debitorul garantat respectiv sau Banca, după caz, a încercat fără succes timp de 30 zile, prin toate mijloacele rezonabile, să finalizeze formalitățile necesare în vederea efectuării conversiei sau transferului.

**2. Expropriere** înseamnă:

orice măsură luată, dictată, autorizată, ratificată sau aprobată de guvernul-gazdă, care este menită a fi o acțiune administrativă sau legislativă și constituie expropriere în sensul acestei secțiuni 2.

O măsură constituie un act de expropriere în înțelesul acestei secțiuni 2 dacă această măsură:

a) împiedică debitorul garantat să achite o sumă garantată și are drept consecință o nerespectare a obligației contractuale care continuă pe o perioadă de 90 de zile; sau

b) privează un girant terță parte sau Banca, pe o perioadă de 90 de zile, de drepturile care îi revin în calitate de creditor față de o garanție colaterală sau garanțiile comerciale de rambursare în baza plăților planificate care au avut termen de scadență, din motive care sunt altele decât consecința unuia dintre riscurile definite în aceasta anexă; sau

c) privează un girant terță parte sau Banca, pe o perioadă de 90 de zile, de posibilitatea de a utiliza fondurile depuse, fie în moneda locală, fie într-o valută străină, la o instituție financiară din țara-gazdă, de către aceștia sau în numele lor în scopul recuperării prin plăți planificate.

Nicio măsură luată de guvernul-gazdă nu va fi considerată expropriatoare dacă se încadrează în categoria măsurilor nediscriminatorii *bona fide* (de bună-credință) cu aplicare generală, de tipul celor pe care guvernele le întreprind în mod normal pentru interesul public, în scopuri precum asigurarea siguranței publice, majorarea veniturilor fiscale, protejarea mediului înconjurător sau reglementarea activităților economice, decât în situația în care măsura respectivă este aplicată de către guvernul-gazdă cu efect de confiscare.

Încălcarea de către un guvern-gazdă a obligației contractuale datorate unui debitor garantat nu va constitui în sine o măsură expropriatoare.

**3. Război sau conflict civil** înseamnă:

orice act de război (declarat sau altfel), revoluție, insurecție, război civil, revoltă sau acțiune socială, de terorism sau sabotaj care are ca efect direct și imediat:

(i) împiedicarea unui debitor garantat de a achita o sumă garantată pe o perioadă de 90 de zile; sau

(ii) împiedicarea unui girant terță parte sau a Băncii, pe o perioadă de 90 de zile, în efectuarea recuperării cu privire la sumele garantate care au fost plătite corespunzător sau în primirea unei sume garantate în valuta corespunzătoare și în maniera contractuală prevăzută.

În toate aceste situații, pentru a constitui un act de război sau conflict civil, actul respectiv trebuie să fi fost întreprins cu intenția de a urmări un obiectiv politic. Actele întreprinse în principal în scopul de a sprijini munca, ocuparea forței de muncă, interesele studenților sau alte obiective care nu sunt de natură politică nu vor fi acoperite de această secțiune 3.

Perioadele de timp de 30 de zile și 90 de zile la care se face referire în secțiunile 1, 2 și 3 din această anexă nu se vor aplica dacă neachitarea obligației de plată, privarea de drepturi sau nerecuperarea rezultat din prelungirea unui eveniment, așa cum este definit în această anexă, a cărui existență a fost în mod corespunzător stabilită într-un eveniment anterior de neachitare a obligației contractuale pentru care s-au aplicat deja perioadele la care se face referire mai sus.

**4. Negarea justiției la încălcarea contractului** înseamnă: repudierea sau încălcarea de către un guvern-gazdă a unui acord de proiect (așa cum este definit mai jos), unde repudierea sau încălcarea:

(i) împiedică sau contribuie în mod material la împiedicarea debitorului garantat de a-și îndeplini obligațiile față de Bancă; sau

(ii) împiedică Banca sau un girant terță parte a realiza întreaga valoare a garanției luate pentru veniturile sau alte beneficii derivate din orice garanție reală imobiliară inclusă în acordul de proiect.

Acoperirea se va limita la cazurile în care un tribunal arbitral emite o sentință definitivă și aplicabilă în care sunt prevăzute despăgubiri pentru partea relevantă ca urmare a încălcării sau repudierii; cu condiția ca:

a) sentința să fie pentru o sumă specifică de bani și să fie dată ca urmare a încălcării unei obligații contractuale sau ca urmare a unei repudieri în acordul de proiect de către guvernul-gazdă;

b) partea relevantă a făcut eforturi rezonabile pentru a epuiza toate metodele legale de aplicare a sentinței împotriva guvernului-gazdă pe o perioadă de 180 de zile consecutive de la data sentinței. O cerere de siguranță față de Bancă poate fi făcută de un girant terță parte în cazurile în care există o perioadă care nu a expirat încă în perioada de excludere de 2 ani prevăzută în art. 2.02 pct. (ii) din această garanție. Această cerere de siguranță nu îndreptățește Banca să efectueze o cerere de plată în cadrul acestei garanții, însă servește ca mijloc de suspendare a perioadei de excludere prevăzute în art. 2.02 pct. (ii) din această garanție. Orice parte rămasă din perioada de excludere va începe să curgă din nou la expirarea perioadei de aplicare prevăzută în secțiunea 4, paragraful al doilea, lit. (b) din anexa 3. Banca va informa garanții cu privire la orice cereri cu caracter preventiv, efectuate de un girant terță parte;

c) refuzul guvernelor-gazdă de a pune în aplicare sentința este arbitrar și/sau discriminatoriu.

În acest scop:

a) un *tribunal arbitral* înseamnă orice tribunal arbitral sau juriu, indiferent de locul unde este stabilit, care este independent de guvernul-gazdă și căruia i se încredințează, conform acordului de proiect, emiterea unei decizii arbitrale finale și aplicabile, în cazul unei solicitări făcute de o parte relevantă din

acordul respectiv și a cărui sentință poate fi pusă în aplicare în țara-gazdă, în conformitate cu prevederile Convenției de la New York privind recunoașterea și aplicarea deciziilor arbitrale;

b) o decizie arbitrală este considerată a fi *obligatie contractuală* dacă creează drepturi legale ale părților în legătură cu subiectul disputei între acestea;

c) o decizie arbitrală este considerată *aplicabilă* doar în situația în care tribunalul arbitral care emite această decizie sau orice alt organism competent nu suspendă sau neagă aplicarea acestei decizii;

d) o decizie arbitrală a unui tribunal arbitral este considerată *definitivă* dacă perioada de apel sau contestare a expirat fără să fi intervenit un apel sau o contestare admisibile;

e) *proiect* înseamnă un proiect în sfera de cuprindere a Cadrului Cotonou și care este descris într-un raport de credit al proiectului;

f) *acordul de proiect* înseamnă un acord, contract sau angajament contractual intervenit între o parte relevantă și un guvern-gazdă, care este direct legat de un proiect și este, în opinia rezonabilă a Băncii, de importanță crucială în ceea ce privește viabilitatea financiară și tehnică a proiectului, incluzând, ca exemplificare, oricare dintre următoarele tipuri de acorduri sau angajamente, și anume: acorduri de furnizare, acorduri „off-take”, acorduri de subvenție, acorduri de utilizator, concesiuni, licențe de exploatare sau mecanisme de stabilire a prețurilor;

g) *parte relevantă* înseamnă un Împrumutat sau o companie mamă ori sucursală a Împrumutatului situată în aceeași țară cu Împrumutatul.

Partea relevantă sau debitorul girant terță parte va avea obligația de a depune toate eforturile rezonabile pentru a epuiza

metodele disponibile de punere în aplicare a unei decizii emise față de guvernul-gazdă sau de a utiliza toate mijloacele rezonabile pentru a se asigura că partea relevantă sau girantul terță parte care are capacitatea de a exercita aceste mijloace face acest lucru.

Orice acord încheiat cu un debitor garantat va rezerva Băncii dreptul de a specifica măsurile pe care partea relevantă sau girantul terță parte le va întreprinde sau se va asigura că vor fi întreprinse, în vederea punerii în aplicare a unei decizii arbitrale cu privire la o solicitare de încălcare sau repudiere a unui contract. Banca nu are obligația de a solicita niciunei părți să ia măsuri care nu sunt, în opinia Băncii, proporționale cu potențialele beneficii ale părții respective.

Banca poate fi de acord cu rambursarea către orice debitor garantat a costurilor rezonabile cu procedurile de punere în aplicare. Garanții vor rambursa Băncii toate costurile care decurg de aici.

#### 5. Excludere generală

Niciunul dintre următoarele acte sau riscuri nu vor garanta solicitarea unei garanții:

- un act al guvernului-gazdă pentru care debitorul garantat sau, în cazul secțiunii 4 din această anexă, partea relevantă și-a dat consimțământul liber sau în care cauza preponderentă constă în conduita ilegală și nerezonabilă a debitorului garantat sau a părții relevante;

- un risc politic, conform definiției de mai sus, care prevalează în mod clar la data la care Banca semnează acordul de împrumut relevant sau acordul de garanție și care produce efectele la care se face referire în această anexă la data respectivă.

ANEXA Nr. 4

### ACORD DE GARANȚIE între statele membre și BEI datat zz/ll/aa pentru împrumuturile acordate de BEI din resurse proprii în cadrul protocoalelor financiare\*)

#### Foaie de informare semestrială la data de [31/12/aa] [30/06/aa] conform art. 4.03 din acordul de garanție

(toate sumele sunt exprimate în mii euro)

NB: 1) Operațiuni de distribuire a riscurilor sunt cele notate cu „Da” conform ASLA (Adequately Secured Loan Agreement—Acordul de împrumut garantat).

2) Împrumut notat cu „Da” în „solicitarea estimată” pentru care sumele solicitate anterior în contul garanției nu au fost încă rambursate statelor membre și pentru care Banca estimează solicitarea garanției la plata următoare.

3) Suma în euro a următoarei plăți în contul capitalului sau dobânzii (semestrială, dacă nu se specifică altfel). Sumele sunt orientative și declarate fără responsabilitate, deoarece pot varia în funcție de fluctuația cursului de schimb și alți factori, cum ar fi tragerile ulterioare din împrumut.

#### A. Operațiuni de împrumut raportate anterior

Data semnăturii	Proiect	Împrumutat	Valoarea împrumutului	Sume trase și nerambursate	Garant terță parte	Act	ASLA Da/N <sup>1)</sup>	Solicitare estimată Da/N <sup>2)</sup>	Următoarea rată <sup>3)</sup>

#### B. Operațiuni de împrumut noi

<b>TOTAL A + B</b>									

**Foaie de informare semestrială la data de [31/12/aa] [30/06/aa] cu privire la limitele de prudență\*)**

	Plafon		Expunere față de împrumuturi semnate		Expunere față de sume trase din împrumut	
	%	Mil. EUR	Mil. EUR	% din plafon	Mil. EUR	% din plafon
Operațiuni suverane ca procent din mandatul Cotonou	60%	1032				
Plafon țintă la pierderea estimată pe portofoliul de împrumuturi pentru suverani	8%					
Datorie restantă a împrumuturilor suverane cu rating C ca procent din portofoliul suveran	25%	258				
Expunere suverană la o singură țară ca procent din expunerea totală	20%					

\*) Limitele de prudență din această anexă nr. 5 sunt transmise doar pentru referință. Ele nu constituie obligații și vor fi definite în concordanță cu principiile stabilite în mod periodic de către organismele de guvernare ale Băncii, cu cea mai recentă versiune, datată 12 iunie 2007.

**ACORD PRIVIND ADMINISTRAREA ARIERATELOR\*)**

**între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană de Investiții privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții**

Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, prin intermediul agențiilor indicate în anexa la prezentul acord și reprezentate fiind de părțile semnatare enumerate în paginile cu semnături (în cele ce urmează denumite în parte *garant* și împreună *garanții* sau *state membre*), și Banca Europeană de Investiții, cu sediul în bd. Konrad Adenauer 100, L-2950 Luxembourg Kirchberg, Marele Ducat al Luxemburgului, reprezentată prin domnul Philippe Maystadt, în calitate de președinte (în cele ce urmează denumită *Banca*), unde:

1. Garanții sunt părți constituite la Acordul de garanție încheiat cu Banca (denumit în cele ce urmează *Acordul de garanție* sau *garanție*) pentru împrumuturile efectuate de către Bancă din resursele proprii în cadrul Acordului intern din data de 17 iulie 2006 (în cele ce urmează denumit *Acord intern Cotonou II*) cu privire la finanțarea ajutorului comunitar în conformitate cu cadrul financiar multianual pentru perioada 2008—2013 și de asemenea în conformitate cu Acordul de parteneriat semnat la Cotonou (Benin) în data de 23 iunie 2000 între Comunitatea Europeană și statele membre, pe de o parte, și statele din Africa, Caraibe și Pacific, cu modificările aduse în Luxemburg la data de 25 iunie 2005 (în cele ce urmează denumit *Acordul de parteneriat Cotonou II*) și cu privire la alocarea asistenței financiare pentru țările și teritoriile de peste mări unde se aplică partea a patra din Tratatul UE conform Deciziei Consiliului 2001/822/CE din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări (în cele ce urmează denumită *Decizia de asociere*) (denumite împreună în continuare *Cadrul Cotonou*).

2. Acordul de garanție prevede subrogarea garanțiilor pentru drepturile și despăgubirile Băncii față de debitorul garantat în măsura în care garanții efectuează o plată în cadrul Acordului de garanție.

3. Garanții și Banca doresc, prin intermediul prezentului acord (în Acordul de garanție sub denumirea de *Acord Cotonou II privind administrarea arieratelor*) să stabilească prevederi și proceduri pentru recuperarea creanțelor în legătura cu sumele subrogate.

4. Presentul acord pune în aplicare de asemenea Acordul de garanție care prevede obligația Băncii și girantului de a semna un acord de administrare și gestionare a împrumutului Băncii, atunci când un garant este subrogat drepturilor și despăgubirilor Băncii cu privire la împrumutul respectiv.

Presentul acord nu împiedică încheierea de către Bancă și garanți a unor acorduri specifice în vederea administrării anumitor împrumuturi individuale.

Ținând cont de cele de mai sus, părțile convin următoarele:

## ARTICOLUL 1

### Definiții

În cadrul prezentului acord:

*Acord* înseamnă acest acord pentru gestionarea arieratelor.

*Data solicitării* înseamnă data la care garanții sunt solicitați la plata sumelor garantate conform Acordului de garanție.

*Cursul de schimb la data solicitării* înseamnă, cu privire la orice valută, cursul de schimb între euro și valuta respectivă publicat de Banca Centrală Europeană la ora 2,00 p.m., ora Frankfurt, cu 5 zile lucrătoare BEI înainte de data solicitării.

*Împrumutat* are semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Data nerespectării obligației contractuale* înseamnă data scadentă a unei sume datorate de către debitorul garantat în cadrul unui acord de împrumut, pentru care nu s-a efectuat nicio plată.

*Valoare a unei obligații contractuale nerespectate* înseamnă o suma datorată de către un debitor garantat în cadrul unui acord de împrumut, a cărei dată scadentă a trecut fără efectuarea vreunei plăți.

*Zi lucrătoare BEI* înseamnă o zi în care Banca este deschisă pentru desfășurarea obișnuită a activității, în Luxembourg.

*Operațiune de finanțare BEI* are semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Acordul de garanție sau garanție* are semnificația atribuită în primul preambul.

*Debitor garantat* are semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Plata garantată* înseamnă o plată efectuată de către un garant către Bancă în contul sumelor garantate prin Acordul de garanție.

*Suma/e garantată/e* are semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Țara-gazdă* are semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Împrumut* va avea semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Acord de împrumut* va avea semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Contul de acoperire a pierderilor din împrumut sau CAPI<sup>1</sup>* înseamnă un cont în euro care va fi constituit de către Bancă în numele garanților, cu scopul de a reduce riscurile asumate de către statele membre prin garanție și care va fi gestionat în conformitate cu prevederile și condițiile stabilite periodic de către organismele de conducere ale Băncii, cu versiunea cea mai recentă aprobată în data de 12 iunie 2007. CAPI va fi constituit din: (i) veniturile obținute din aplicarea prețurilor de risc asupra operațiunilor de finanțare BEI în țările ACP, mai puțin ASLA conform definiției din Acordul de garanție și cu aprobarea organismelor de conducere ale Băncii în conformitate cu regulile proprii stabilite periodic, (ii) sume recuperate și (iii) dobânda la credit care se va calcula la rata zilnică a dobânzii și va fi determinată și notificată de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile prevăzute periodic de către organismele de guvernare ale Băncii, datorată sub formă de plată lunară. CAPI va fi debitat cu: (i) plățile garantate, conform prezentului acord, și (ii) comisionul privind administrarea sumelor recuperate, cu condiția existenței în cont a unor fonduri suficiente.

*Contul de solicitare a garanției statului membru sau CSGSM<sup>2</sup>* înseamnă un cont în euro care se va constitui de către Bancă pe numele fiecărui garant și care va fi gestionat în concordanță cu prevederile și condițiile stabilite în mod periodic de către organismele de conducere ale Băncii cu versiunea cea mai recentă datând din 12 iunie 2007. Conturile CSGSM vor fi debitate cu: (i) plățile pe garanție, în conformitate cu prezentul acord; (ii) dobânda la creditul datorat care va fi calculată luând în considerare rata zilnică de dobândă și se va plăti lunar, pe baza determinării și notificării de către Bancă, în conformitate cu principiile aplicabile stabilite în mod periodic de către organismele de guvernare ale Băncii; și (iii) comisionul privind administrarea sumelor recuperate. Conturile CSGSM vor fi creditate de către garanți cu: (i) sumele echivalente ale plăților garantate datorate conform Acordului de garanție; (ii) sumele pentru orice sold negativ și dobânda la credit acumulată și creditate de către Bancă, cu (i) sumele recuperate și (ii) dobânda la credit calculată la o rată zilnică a dobânzii, pentru care plata se face lunar, pe baza determinării și notificării de către Bancă, în conformitate cu principiile aplicabile stabilite în mod periodic de către organismele de guvernare ale Băncii.

*Comisionul pentru administrarea sumelor recuperate sau Comisionul* înseamnă un comision definit conform art. 5 din prezentul acord.

*Sume recuperate* înseamnă partea din suma subrogată efectiv recuperată de către Bancă și plătită acesteia.

*Cursul de schimb la data recuperării* înseamnă cursul de schimb între euro și valuta sumei recuperate dintr-o sumă a unei obligații contractuale nerespectate, curs care se publică de către Banca Centrală Europeană la ora 2,00 pm, ora orașului Frankfurt, cu 5 zile lucrătoare BEI după data la care suma relevantă este recuperată și este la dispoziția Băncii.

*Garanția părții terțe* va avea semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Garantul parte terță* va avea semnificația atribuită în Acordul de garanție.

*Suma subrogată* înseamnă o sumă la care garanții au dreptul ca urmare a unei plăți efectuate de către garanți către Bancă, în cadrul garanției.

În prezentul acord, dacă nu se specifică altceva prin context:

a) titlurile sunt doar convenție și nu afectează interpretarea acestui acord;

b) cuvintele la singular includ și semnificația acestora la plural și invers; și

c) orice trimitere la textul unui articol, o parte sau o anexă reprezintă o trimitere la un articol, parte sau anexă din prezentul acord.

## ARTICOLUL 2

### Scopul Acordului

2.01. Presentul acord stabilește prevederile și procedurile pentru recuperarea creanțelor din sumele subrogate.

2.02. Presentul acord se va aplica oricăror garanții acordate de către garanți Băncii cu privire la sumele garantate, cu condiția ca garanții și Banca să convină acest lucru în scris. Părțile declară că sunt de acord cu aceasta, cu privire la orice

<sup>1</sup> Prescurtare în limba română din limba engleză „LLCA” (n.tr.).

<sup>2</sup> Prescurtare în limba română din limba engleză „MSCA” (n.tr.).

amendament la prezentul acord care ar putea interveni ulterior cu acordul părților.

2.03. Fiecare garant confirmă propriile obligații așa cum reies din Acordul de garanție și numește Banca pentru administrarea sumelor subrogate în scopul efectuării recuperării în conformitate cu prevederile și condițiile stabilite în prezentul acord.

### ARTICOLUL 3

#### Termeni de plată

3.01. Dacă o valoare a unei obligații nerespectate decurgând dintr-un acord de împrumut rămâne neachitată pe o perioadă de aproximativ 5 luni, Banca va face o solicitare de plată pentru suma respectivă în conformitate cu garanția.

3.02. Banca va face o solicitare de plată pentru suma garantată în conformitate cu și în baza termenilor din Acordul de garanție. Sumele garantate solicitate la plată de către Bancă în baza garanției vor fi exprimate în euro și se vor calcula ținând cont de cursul de schimb la data solicitării. Termenul în care garanții trebuie să efectueze plata unei sume garantate va fi cel specificat în Acordul de garanție.

3.03. Banca va aplica fondurile existente în CAPI pentru achitarea sumei garantate la data solicitării la plată. În cazul în care fondurile existente în CAPI nu sunt suficiente pentru a achita în întregime suma garantată, la data solicitării, Banca va retrage din fiecare dintre conturile CSGSM o sumă corespunzătoare proporțional cu participarea fiecăruia dintre garanți conform garanției. Dobânda la datorie se va acumula și va fi datorată pentru orice sold negativ al CSGSM care decurge de aici. Fiecare garant trebuie să plătească Băncii valoarea soldului negativ din contul propriu CSGSM conform solicitării respective, în termenul de plată impus garanților pentru suma garantată, conform celor prevăzute în Acordul de garanție. Dobânda la datorie acumulată în conturile CSGSM se va achita de către garanți în fiecare an până la cel mai târziu la 31 decembrie.

3.04. Banca va emite un extras de cont pentru fiecare solicitare în cadrul unei garanții, informând garantul cu privire la sumele aplicate atât din CAPI, cât și din CSGSM în contul sumelor garantate și cu privire la soldul corespunzător conturilor CAPI și CSGSM.

3.05. Până la data de 30 aprilie în fiecare an, Banca va furniza fiecărui garant un raport în care va specifica:

- (i) o estimare nonexhaustivă a solicitărilor prevăzute conform Acordului de garanție în anul calendaristic curent;
- (ii) procedura sau procedurile de recuperare inițiate în contul și în numele garantului în anul calendaristic precedent; și
- (iii) extrase de cont CAPI și CSGSM (plus dobânda acumulată).

În plus, Banca va transmite garanților un extras de cont electronic pentru fiecare mișcare relevantă în CAPI și CSGSM.

### ARTICOLUL 4

#### Procedura după recuperare

4.01. Ori de câte ori un garant va fi subrogat pentru drepturile și despăgubirile Băncii în cadrul și ca urmare a unei plăți efectuate în conformitate cu Acordul de garanție, Banca va iniția fără întârziere nejustificată procedurile de recuperare în contul și numele girantului.

4.02. Procedurile de recuperare întreprinse de către Bancă pentru orice sumă subrogată vor fi efectuate de o manieră unitară și corespunzătoare cu tratamentul și diligența aplicate oricăror proceduri de recuperate inițiate pentru orice sume de

recuperat în proiectele finanțate de către Banca fără garanția garanților.

4.03. La recuperarea de către Bancă a oricărei părți dintr-o sumă subrogată în contul garanților, Banca va plăti fără întârziere nejustificată în contul CAPI o sumă echivalentă sumelor aplicate din CAPI pentru achitarea valorii unei obligații nerespectate, reținând contravaloarea comisionului datorat conform art. 5. Sumele rămase se vor redistribui în conturile CSGSM proporțional cu participarea corespunzătoare a acestora, conform celor prevăzute în garanție, scăzând valoarea comisionului datorat conform art. 5. Banca va face conversia în euro, dacă este cazul, a sumelor recuperate, aplicând în acest scop cursul de schimb la data recuperării.

4.04. În situațiile descrise în art. 5.05 din Acordul de garanție și dacă acest lucru este solicitat de către garanți, în cazul în care se constată că valoarea unui depozit sau a unui activ financiar echivalent s-a diminuat la data la care acest depozit sau activ financiar echivalent pus la dispoziție de către debitorul garantat pentru împrumuturile din țara-gazdă, ca fiind o sumă subrogată, a devenit transferabil sau convertibil, Banca va face uz de orice drepturi sau despăgubiri instituite conform și decurgând din acordul-cadru intervenit între Bancă și guvernul-gazdă, în vederea încercării de a recupera o sumă echivalentă cu valoarea deprecierei.

4.05. Cu respectarea instrucțiunilor emise de un debitor garantat, Banca poate alocă orice sumă recuperată în contul unei valori a unei obligații nerespectate datorată de către acesta pentru achitarea acesteia sau oricărei alte valori a unei obligații nerespectate datorate de către debitorul garantat. În acest scop, Banca poate aplica conversia monetară considerată necesară.

### ARTICOLUL 5

#### Remunerarea Băncii

5.01. În vederea remunerării serviciilor furnizate de către Bancă garanților, în cadrul prezentului acord, ca și pentru acoperirea oricărui risc temporar de curs de schimb, fiecare garant în parte va achita Băncii partea care îi revine din comisionul privind administrarea recuperării.

Comisionul se va calcula la o rată de 2 % p.a. care poate fi modificată și notificată de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile stabilite periodic de către organismele de guvernare ale Băncii și se va aplica de către Bancă de la o zi la alta la valoarea neachitată a oricărei sumei garantate, minus orice recuperări obținute. Comisionul se va achita pe perioada cuprinsă între data scadentă a valorii unei obligații nerespectate și data la care are loc recuperarea de către Bancă a ultimei sume restante din această valoare.

Comisionul va fi calculat luând în considerare luna de 30 de zile și anul ca fiind de 360 de zile.

Comisionul se va achita într-o singură plată la fiecare dată la care are loc recuperarea unei părți din suma garantată. Comisionul se va plăti în euro și se va calcula ținând cont de cursul de schimb la data recuperării.

5.02. După o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord, iar ulterior la intervale periodice convenabile, Banca va propune, în cazul în care consideră necesar, modificarea ratei de calcul pentru comisionul menționat în acest art. 5. Această modificare va ține cont de modificarea volumului de muncă implicat de execuția prezentului acord, precum și de alți factori relevanți. Modificarea se poate face în sensul reducerii sau majorării acestei rate. Orice modificare de reducere a ratei va avea efect imediat. Orice modificare în sensul majorării ratei va intra în vigoare odată cu primirea de către Bancă a consimțământului a 75% dintre garanți, procent care se calculează conform celor prevăzute în art. 9. Garanții au obligația de a nu amâna sau refuza în mod nejustificat acordarea acestui consimțământ.

## ARTICOLUL 6

**Descărcarea responsabilității de administrare**

6.01. Banca va fi eliberată de responsabilitatea privind administrarea unei sume subrogate în următoarele situații:

a) atunci când, în urma unei decizii care are consimțământul garanților care dețin cel puțin 75% din valoarea drepturilor agregate ale garanților asupra sumei subrogate, determinată conform art. 9, garanții autorizează Banca să suspende/abandoneze orice acțiune în legătură cu aceasta, alta decât remiterea sumelor recuperate; sau

b) atunci când Banca renunță la responsabilitățile sale cu privire la o sumă subrogată prin notificarea în acest sens a garanților care se poate face în orice moment ulterior (i) împlinirii a 12 luni de la data scadenței a plății și (ii) data care corespunde împlinirii a 9 luni de la data scadenței a ultimei plăți programate conform Acordului de împrumut relevant; oricare dintre acestea intervine mai târziu.

6.02. În sensul art. 6, Banca își va suspenda acțiunea vizând debitorul garantat de la data la care Banca este în posesia consimțământului suficient pentru a forma majoritatea necesară sau, după caz, data la care Banca transmite garanților notificarea de renunțare, cu condiția ca suspendarea să nu prejudicieze obligația Băncii de a reține obligația debitorului garantat cu privire la valoarea unei obligații nerespectate și să nu prejudicieze obligația Băncii de a menține conturile în legătură cu valoarea unei obligații nerespectate care decurge din prezentul acord. Banca va informa neîntârziat garanții în privința suspendării. Suspendarea este ireversibilă.

6.03. Dacă Banca se descarcă de responsabilitatea sa de recuperare a unei sume subrogate, garanții vor plăti valoarea reziduală a comisionului acumulat până la data descărcării. Cu toate acestea, dacă Banca este eliberată de responsabilitate în legătură cu o sumă subrogată ca urmare a unui program general de renunțare, de exemplu, programul pentru țările sărace cu îndatorare foarte mare [„heavily indebted poor countries” (HIPC)], comisionul privind administrarea sumelor recuperate se va achita la rata de 1% p.a., supusă modificării prin notificare de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile stabilite în mod periodic de către organismele de conducere ale Băncii, și nu la rata menționată în art. 5. Comisionul rezidual se plătește și se va debita din contul CAPI și/sau conturile CSGSM în termen de două luni de la data încetării responsabilității Băncii, în conformitate cu notificarea făcută garanților de către Bancă.

## ARTICOLUL 7

**Taxe și cheltuieli**

7.01. Garanții vor despăgubi Banca pentru toate taxele achitate de către Bancă în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în cadrul prezentului acord. Banca va ține cont de orice eventuală rambursare a taxelor din alte surse.

7.02. Suplimentar față de comisioanele datorate conform art. 5, garanții, proporțional cu participarea fiecăruia la sumele garantate și în limita cumulată a 2% din valoarea unei obligații nerespectate stabilită în art. 1.01 din Acordul de garanție, vor despăgubi Banca pentru toate cheltuielile externe efectuate în mod rezonabil de către Bancă. Limita menționată nu se aplică în

Ca mărturie a celor de mai sus, părțile au semnat prezentul acord prin reprezentantul autorizat la data menționată pentru fiecare caz.

Semnat în numele Regatului Belgiei

de către: .....

Semnat în numele Republicii Bulgaria

de către: .....

situația în care Banca transmite garanților o notificare scrisă prealabilă în care se specifică faptul că unele cheltuieli pot depăși această limită, dar au ca scop creșterea sumei nete recuperate. Această despăgubire se va limita la cheltuielile de obținere de consiliere și servicii de la terți, care altfel nu pot fi furnizate de către Bancă în mod rezonabil. Banca poate deduce aceste cheltuieli din orice sumă recuperată dintr-o sumă subrogată. Ea va restitui conturile către garanți. Obligațiile garanților apar după eșuarea încercărilor Băncii, pe o perioadă de 90 de zile, de a obține rambursarea cheltuielilor de la debitorul garantat. Banca va continua să încerce obținerea rambursării de la debitorul garantat, independent de plata garanților.

## ARTICOLUL 8

**Lege și jurisdicție**

8.01. Drepturile și îndatoririle părților la prezentul acord vor fi guvernate de principiile generale comune ale legilor din statele membre. Orice dispută intervenită între părțile semnatare ale prezentului acord care nu poate fi rezolvată prompt și amiabil va fi înaintată la Curtea de Justiție a Comunităților Europene în conformitate cu art. 238 din Tratatul CE.

## ARTICOLUL 9

**Amendamente**

9.01. Orice amendament la prezentul acord se va face cu acordul Băncii și prin decizia favorabilă în proporție de 75% a garanților, calculată luând în considerare obligația procentuală a fiecărui garant, conform anexei nr. 2 la Acordul de garanție. Fiecare garant este de acord în mod individual cu obligația care îi revine prin amendamentul astfel aprobat.

## ARTICOLUL 10

**Notificări**

10.01. Notificările și alte comunicări către garanți sau Bancă vor fi trimise pe fax sau prin poștă cu confirmare de primire la adresele destinatarilor după cum urmează:

Pentru garant: Adresa din anexa nr. 1

Pentru Bancă: 100, bd. Konrad Adenauer  
L-2950 Luxemburg

Orice modificare de adresă față de cele menționate mai sus va avea efect doar după notificarea ei în scris celeilalte părți.

Preambulurile și anexele fac parte integrantă din acest acord.

## ARTICOLUL 11

**Semnarea Acordului**

11.04. Prezentul acord va fi obligatoriu pentru fiecare garant imediat după semnarea sau ratificarea de către acesta.

11.05. Textele autentice ale prezentului acord vor fi în limba engleză, franceză și germană. Prezentul acord va fi semnat în original în fiecare dintre cele 3 limbi autentice.

11.06. Originalele vor fi păstrate de Bancă. Banca va transmite copii certificate ale originalelor în cele 3 limbi autentice către fiecare garant obligat prin acest acord.

data: 8 iulie 2008

Numele

semnatarului: Didier Reynders

data: 8 iulie 2008

Numele

semnatarului: Plamen Oresharsky



Semnat în numele Republicii Cehia de către: .....	data: 7 octombrie 2008 Numele semnatarului: Miroslav Kalousek
Semnat în numele Regatului Danemarcei de către: .....	data: 8 iulie 2008 Numele semnatarului: Claus Grube
Semnat în numele Republicii Federale Germania de către: .....	data: 20 noiembrie 2008 Numele semnatarului: Edmund Duckwitz
Semnat în numele Republicii Estonia de către: .....	data: 11 martie 2009 Numele semnatarului: Ivar Sikk
Semnat în numele Republicii Elene de către: .....	data: 12 decembrie 2008 Numele semnatarului: Ioulia Armagou
Semnat în numele Regatului Spaniei de către: .....	data: 3 noiembrie 2008 Numele semnatarului: Pedro Solbes
Semnat în numele Republicii Franceze de către: .....	data: 15 iulie 2008 Numele semnatarului: Christine Lagarde
Semnat în numele Irlandei de către: .....	data: 4 noiembrie 2008 Numele semnatarului: Brian Lenihan
Semnat în numele Republicii Italia de către: .....	data: 10 martie 2009 Numele semnatarului: Carlo Monticelli
Semnat în numele Republicii Cipru de către: .....	data: 26 martie 2009 Numele semnatarului: Kyriakos Kakouris
Semnat în numele Republicii Letonia de către: .....	data: 25 februarie 2009 Numele semnatarului: Normunds Popenis
Semnat în numele Republicii Lituania de către: .....	data: 22 ianuarie 2009 Numele semnatarului: Miglė Tuskiene
Semnat în numele Marelui Ducat al Luxemburgului de către: .....	data: 8 iulie 2008 Numele semnatarului: Jean-Claude Juncker

Semnat în numele Republicii Ungaria de către: .....	data: 7 octombrie 2008 Numele semnatarului: Janos Veres
Semnat în numele Maltei de către: .....	data: 8 iulie 2008 Numele semnatarului: Alfred Camilleri
Semnat în numele Regatului Olandei de către: .....	data: 21 octombrie 2008 Numele semnatarului: Pim Van Ballekom
Semnat în numele Republicii Austria de către: .....	data: 7 iulie 2008 Numele semnatarului: Thomas Wieser
Semnat în numele Republicii Polonia de către: .....	data: 3 februarie 2009 Numele semnatarului: Jacek Dominik
Semnat în numele Republicii Portugalia de către: .....	data: 28 ianuarie 2008 Numele semnatarului: Duraes Conceincao
Semnat în numele României de către: .....	data: 21 octombrie 2008 Numele semnatarului: Eugen Orlando Teodorovici
Semnat în numele Republicii Slovenia de către: .....	data: 30 decembrie 2008 Numele semnatarului: Rok Zagorski
Semnat în numele Republicii Slovacia de către: .....	data: 29 octombrie 2008 Numele semnatarului: Maros Sefcovic
Semnat în numele Republicii Finlanda de către: .....	data: 30 iulie 2008 Numele semnatarului: Pasi Hellman
Semnat în numele Regatului Suediei de către: .....	data: 23 iulie 2008 Numele semnatarului: Sven-Olof Petersson
Semnat în numele Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de către: .....	data: 15 iulie 2008 Numele semnatarului: Tamsyn Barton
Semnat în numele Băncii Europene de Investiții de către: .....	data: 31 martie 2009 Numele semnatarului: Philip Maystadt

**LISTA**  
**adreselor conform art. 10**

Regatul Belgiei:  
Service Public Fédéral Finances  
Administration de la Trésorerie  
Questions Financières Internationales et Européennes  
30, Avenue des Arts  
B-1040 Bruxelles

Republica Bulgaria:  
Ministry of Finance  
Foreign Finance Directorate  
European Financial Institutions Department  
101 Rakovski Str  
BG-1040 Sofia

Republica Cehia:  
Ministerstvo Financi  
Evropska unie a mezinárodní vztahy  
Letenská 15  
CZ-118 10 Praha 1

Regatul Danemarcei  
Udenrigsministeriet  
Asiatisk Plads 2  
DK-1448 — Copenhagen K

Republica Federală Germania:  
Bundesministerium der Finanzen  
Referat EA2  
Wilhelmstrasse 97  
D-10117 Berlin

Republica Estonia:  
Rahandusministeerium  
Suur-Ameerika  
EE-15006 Tallin

Republica Elenă:  
Ministry of Economy and Finance  
General Accounting Office of the State  
25th Directorate  
25, Panepistimiou str  
GR-10165 Athens

Regatul Spaniei:  
Ministerio de Economía y Hacienda,  
Dirección General del Tesoro y Política Financiera,  
Servicio de Avales  
Paseo del Prado, Num. 6,  
E-28014 Madrid

Republica Franceză:  
Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie,  
Direction du Trésor,  
139, rue de Bercy,  
Code Télédoc 559  
F-75572 Paris Cedex 12

Irlanda:  
Department of Finance  
International Financial Institutions Section  
South Block  
Government Buildings  
Upper Merrion Street  
Irlandei — Dublin 2

Republica Italia:  
Ministero dell'Economia e delle Finanze,  
Dipartimento del Tesoro,  
Rapporti Finanziari Internazionali-Ufficio XI  
Via XX Settembre, 97,  
I-00187 Rome

Republica Cipru:  
Ministry of Finance  
Finance and Investment Division  
Michael Karaoli and Grigori Afxentiou Str  
CY-1439 Nicosia

Republica Letonia:  
Latvijas Republikas Finanšu Ministrija  
Smilšu iela 1  
LV-1919, Riga

Republica Lituania:  
Lietuvos Respublikos –Finansu Ministerija  
J. Tumo-Vaizganto 8A/2  
LT-01512 Vilnius

Marele Ducat al Luxemburgului:  
Ministère des Finances  
3, rue de la Congrégation  
L-2931 Luxembourg

Republica Ungaria:  
Penzugyminisztérium  
Nemzetközi kapcsolatok főosztálya  
Budapest  
József nádor tér 2-4  
HU-Magyarország — 1051

Malta:  
Ministeru tal-Finanzi, l-Ekonomija u Investment  
Maison Demandols  
Triq in-Nofsinhar  
MT- Valetta VLT 2000

Regatul Olandei:  
Ministerie van Financiën  
Prinses Beatrixlaan 512  
NL-2511 CW Den Haag  
The Netherlands

Republica Austria:  
Wirtschaftspolitik EU  
Angelegenheiten und Internationale Finanzinstitutionen  
Bundesministerium für Finanzen  
Hintere Zollamtsstrasse 2b  
A-1030 Wien

Republica Polonia:  
Ministerstwo Finansów  
Ul. Światokrzyska 12  
PL-00-916 Warszawa

Republica Portugalia:  
Ministério das Finanças  
Direcção Geral do Tesouro  
Rua da Alfândega, 5-1º andar  
P-1194 Lisboa

România:  
Ministerul Economiei și Finanțelor  
Direcția generală de trezorerie și datorie publică  
Str. Apolodor nr. 17  
RO — sectorul 5 București

Republica Slovenia:  
Ministerstvo za Finance  
Zupanciceva 3  
SI-1502 Ljubljana

Republica Finlanda:  
Ulkoasiainministeriö  
Department for Development Policy  
Unit for General Development Policy and Planning  
Katajanokanlaituri 3  
FIN-00161 Helsinki

Republica Slovacia:  
Ministerstvo Financií Slovenkej Republiky  
Sekcia europských a medzinárodných zaležitostí  
Stefanovicova 5  
SK-817 82 Bratislava

Regatul Suediei:  
Ministry of Finance  
International Department  
Drottninggatan 21  
S-10333 Stockholm

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord:  
The Head of European Union Department  
Department for International Development  
1 Palace Street  
London SW1E 5HE  
United Kingdom

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

### DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea  
Acordului de garanție semnat între statele membre  
ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții  
privind împrumuturile care vor fi acordate de către  
Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții  
din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările  
și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului  
privind administrarea arieratelor, semnat între statele membre  
ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții  
privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor  
statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții,  
semnate de România la Luxemburg la 21 octombrie 2008**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României decretează:**

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de garanție semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care vor fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului privind administrarea arieratelor, semnat între statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind procedurile de plată și rambursare în cadrul garanțiilor statelor membre în favoarea Băncii Europene de Investiții, semnate de România la Luxemburg la 21 octombrie 2008, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 10 noiembrie 2009.  
Nr. 1.664.

---

**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI****GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Normelor de punere în aplicare a Convenției internaționale din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Legea nr. 108/2009 pentru aderarea României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele de punere în aplicare a Convenției internaționale din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra

la 23 martie 2001, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU  
**EMIL BOC**

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,  
**Radu Mircea Berceanu**

Ministrul afacerilor externe, interimar,  
**Cătălin Marian Predoiu**

Ministrul mediului, interimar,  
**Elena Gabriela Udrea**

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,  
**Bogdan Mănoiu**

București, 28 octombrie 2009.  
Nr. 1.299.

ANEXĂ

**NORME****de punere în aplicare a Convenției internaționale din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS)****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentele norme sunt elaborate potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr. 108/2009 pentru aderarea României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 30 aprilie 2009.

(2) La elaborarea prezentelor norme au fost luate în considerare prevederile următoarelor acte normative, la care s-au făcut referiri:

a) Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) Convenția internațională din 1969 asupra măsurării tonajului navelor, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 23/1976;

c) Protocolul din 1992 pentru amendarea Convenției internaționale privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1969, încheiat la Londra la 27 noiembrie 1992, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2000, aprobată prin Legea nr. 158/2000 și Legea nr. 61/2006 pentru acceptarea amendamentelor privind limitarea sumelor din Protocolul din 1992 pentru amendarea

Convenției internaționale privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1969, încheiat la Londra la 27 noiembrie 1992;

d) Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime și Protocolul din 1996 pentru amendarea acesteia, adoptate în cadrul Organizației Maritime Internaționale la Londra la 19 noiembrie 1976, respectiv la 2 mai 1996;

e) Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) Hotărârea Guvernului nr. 876/2007 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul transporturilor navale.

(3) Convenția Bunkers a avut ca termen de intrare în vigoare pe plan internațional data de 21 noiembrie 2008.

(4) În relație cu celelalte state părți, Convenția Bunkers intră în vigoare pentru România la 3 luni de la data la care Ministerul Afacerilor Externe a depus instrumentul de aderare la secretarul general al Organizației Maritime Internaționale, depozitarul convenției.

(5) În România, regimul aplicabil pentru limitarea răspunderii proprietarului unei nave pentru prejudiciul provocat de poluare,

astfel cum acesta este definit în Convenția Bunkers, este cel prevăzut în Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată.

Art. 2. — (1) Scopul prezentelor norme este acela de a asigura implementarea prevederilor Convenției Bunkers în mod uniform, unitar și armonizat de către toate părțile interesate, respectiv proprietarii și operatorii de nave maritime care arborează pavilionul român, agenții navelor străine care intră în porturile sau terminalele din larg amplasate pe teritoriul național ori în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României, personalul din cadrul căpităniilor portuare care efectuează controlul de sosire/plecare a navelor și inspectorii care efectuează controlul statului portului sau controlul statului pavilionului din cadrul Autorității Navale Române și inspectorii societăților de clasificare care acționează ca organizații recunoscute în baza unor contracte de mandat special încheiate cu Autoritatea Navală Română, asigurătorii sau persoanele care furnizează garanția financiară proprietarului de navă, instanțele de judecată desemnate pentru cazurile aflate sub incidența Convenției Bunkers.

(2) Prezentele norme sunt astfel elaborate încât utilizatorii acestora să fie nevoiți să utilizeze cât mai puțin textul Convenției Bunkers. Totuși, pentru deplina înțelegere și corecta interpretare a prevederilor Convenției Bunkers, utilizatorii trebuie să folosească textul convenției, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, odată cu legea de aderare.

## CAPITOLUL II

### Definiții și abrevieri

#### (Art. 1 din Convenția Bunkers)

Art. 3. — În înțelesul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *Autoritatea Navală Română*, prescurtat *ANR*, înseamnă autoritatea centrală de specialitate din subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, care, în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, duce la îndeplinire, în domeniul său de activitate, obligațiile ce revin statului român din acordurile și convențiile internaționale la care România este parte;

b) *autoritate competentă* înseamnă autoritatea desemnată de un stat parte la Convenția Bunkers pentru asigurarea punerii în aplicare în acel stat a acestei convenții internaționale. În România autoritatea competentă este ANR;

c) *hidrocarburi de consum* înseamnă orice hidrocarburi minerale, inclusiv ulei lubrifiant, utilizate sau destinate utilizării pentru operarea ori propulsia navei, precum și orice reziduuri ale unor astfel de hidrocarburi;

d) *incident* înseamnă orice fapt sau o succesiune de fapte având aceeași origine, care cauzează un prejudiciu provocat de poluare sau generează o amenințare gravă și iminentă de producere a unui astfel de prejudiciu;

e) *măsuri preventive* înseamnă orice măsuri rezonabile adoptate de orice persoană, după ce s-a produs un incident, pentru prevenirea sau reducerea la minimum a prejudiciului provocat de poluare;

f) *navă* înseamnă orice navă maritimă și orice ambarcațiune maritimă, de orice tip;

g) *navă care arborează pavilionul român* înseamnă orice navă astfel cum este definită în Convenția Bunkers, înmatriculată de ANR și care a primit dreptul de arborare a pavilionului român;

h) *navă străină* înseamnă orice navă astfel cum este definită în Convenția Bunkers, care arborează alt pavilion decât cel român;

i) *organizație recunoscută* înseamnă o societate de clasificare căreia i s-au delegat de către un stat parte la

Convenția Bunkers, parțial sau total, competențele privind emiterea Certificatului de asigurare sau altă garanție financiară pentru răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, prevăzut în art. 7 din această convenție, pentru navele care arborează pavilionul respectivului stat. În România delegarea competențelor către organizația recunoscută se face, potrivit reglementărilor în vigoare, de către ANR;

j) *persoană* înseamnă orice persoană fizică sau orice persoană juridică de drept public ori de drept privat, inclusiv un stat sau oricare dintre subdiviziunile sale administrative;

k) *asigurător* înseamnă orice persoană juridică de drept privat, autorizată potrivit legislației aplicabile, care furnizează proprietarului înregistrat al navei o asigurare pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limitele de răspundere stabilite în conformitate cu regimul național sau internațional aplicabil, care însă în niciun caz nu depășește o sumă calculată în conformitate cu art. 6 paragraful 1 lit. b) din Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată;

l) *persoană care furnizează altă garanție financiară* înseamnă orice persoană fizică sau orice persoană juridică de drept public ori de drept privat, autorizată potrivit legislației aplicabile, care furnizează proprietarului înregistrat al navei o garanție financiară, cum ar fi o garanție a unei bănci sau a unei instituții financiare nebancale, pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limitele de răspundere stabilite în conformitate cu regimul național sau internațional aplicabil, care însă în niciun caz nu depășește o sumă calculată în conformitate cu art. 6 paragraful 1 lit. b) din Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată;

m) *prejudiciu provocat de poluare* înseamnă:

(i) pierderea sau prejudiciul produsă/produs în exteriorul navei prin contaminare cauzată de scurgerea ori evacuarea de hidrocarburi de consum de la navă, oriunde s-ar produce o astfel de scurgere sau evacuare, cu condiția ca despăgubirile pentru deteriorarea mediului, altele decât despăgubirile pentru pierderea de profit datorată unei astfel de deteriorări, să fie limitate la nivelul costurilor măsurilor rezonabile de readucere la starea inițială, care au fost întreprinse efectiv ori care vor fi întreprinse;

(ii) costurile măsurilor preventive și alte pierderi sau prejudicii cauzate de aceste măsuri;

n) *proprietar de navă* înseamnă proprietarul, inclusiv proprietarul înregistrat, navlositorul de navă nudă, managerul și operatorul navei.;

o) *proprietar înregistrat* înseamnă persoana sau persoanele în numele căreia ori al cărora este înmatriculată nava sau, în absența înmatriculării, persoana ori persoanele în a cărei sau a căror proprietate este nava. Cu toate acestea, în cazul unei nave aparținând unui stat și exploatate de către o societate care este înregistrată în statul respectiv ca operator al navei, termenul „proprietar înregistrat” desemnează această societate;

p) *statul de înmatriculare a navei* înseamnă pentru o navă înmatriculată statul în care este înmatriculată nava și pentru o navă neînmatriculată, statul al cărui pavilion nava are dreptul să îl arboreze;

q) *tonaj brut* înseamnă tonajul brut calculat în conformitate cu regulile de măsurare a tonajului conținute în anexa nr. 1 la Convenția internațională din 1969 asupra măsurării tonajului navelor.

Art. 4. — Abrevierile utilizate în prezentele norme au următoarele semnificații:

a) *Convenția CLC 1992* înseamnă Convenția internațională privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992, astfel cum a fost modificată;

b) *Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată*, înseamnă Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, 1976, astfel cum a fost amendată prin Protocolul din 1996;

c) *Convenția Tonnage 1969* înseamnă Convenția internațională din 1969 asupra măsurării tonajului navelor;

d) *DST* înseamnă drepturi speciale de tragere — unitate de cont definită de Fondul Monetar Internațional;

e) *IMO* înseamnă Organizația Maritimă Internațională, înființată în temeiul Convenției privind crearea Organizației Maritime Consultative Interguvernamentale, încheiată la Geneva la 6 martie 1948, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 114/1965, astfel cum aceasta a fost modificată prin amendamentele acceptate de România prin Decretul nr. 82/1977 și Legea nr. 144/2002;

f) *Legea nr. 17/1990* înseamnă Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) *Convenția Bunkers* înseamnă Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001.

### CAPITOLUL III

#### Domeniu de aplicare

#### (Art. 2 din Convenția Bunkers)

Art. 5. — În România, prevederile Convenției Bunkers se aplică în mod exclusiv:

a) prejudiciilor provocate de poluare survenite:

(i) pe teritoriul României, inclusiv marea teritorială, astfel cum aceasta este definită potrivit prevederilor Legii nr. 17/1990 și care se delimitează prin înțelegeri cu statele vecine; și

(ii) în zona economică exclusivă a României, astfel cum aceasta este definită potrivit prevederilor Legii nr. 17/1990 și a cărei întindere se stabilește prin delimitare, pe bază de acord încheiat cu statele vecine;

b) măsurilor preventive, indiferent de locul în care sunt luate, în scopul prevenirii sau reducerii la minimum a prejudiciilor provocate de poluare prevăzute la lit. a).

Art. 6. — În cazul navelor care arborează pavilionul român, aflate în afara teritoriului României, inclusiv în afara mării teritoriale, sau în afara zonei economice exclusive a României, prevederile Convenției Bunkers se aplică în mod exclusiv:

a) prejudiciilor provocate de poluare survenite în urma unor incidente în care sunt implicate nave care arborează pavilionul român, petrecute:

(i) pe teritoriul unui alt stat parte la Convenția Bunkers, inclusiv în marea sa teritorială; și

(ii) în zona economică exclusivă a unui alt stat parte la Convenția Bunkers, delimitată în conformitate cu legislația internațională, sau, dacă acel stat parte nu a delimitat o astfel de zonă, într-o zonă situată dincolo de marea teritorială a statului în cauză și care este adiacentă acesteia, determinată de acel stat în conformitate cu legislația internațională, și care nu depășește 200 mile marine de la liniile de bază de la care se măsoară lățimea mării sale teritoriale;

b) măsurilor preventive, indiferent de locul în care acestea sunt luate pe teritoriul, inclusiv marea teritorială, sau în zona

economică exclusivă a unui alt stat parte, în scopul prevenirii sau reducerii la minimum a prejudiciilor prevăzute la lit. a).

### CAPITOLUL IV

#### Răspunderea proprietarului de navă (Art. 3, 4 și 5 din Convenția Bunkers)

Art. 7. — (1) În cazul prejudiciilor prevăzute la art. 5, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 3 alin. (3) și (4) din Convenția Bunkers, proprietarul de navă din momentul incidentului este răspunzător pentru orice prejudiciu provocat de poluare. În cazul în care incidentul reprezintă o succesiune de fapte care au aceeași origine, răspunderea îi revine proprietarului de navă din momentul producerii primului fapt din succesiune.

(2) În cazul în care sunt mai multe persoane răspunzătoare pentru prejudiciul prevăzut la alin. (1), răspunderea acestora este individuală și în solidar.

(3) În temeiul prevederilor art. 3 alin. (3) din Convenția Bunkers, proprietarului de navă nu îi revine nicio răspundere pentru prejudiciile provocate de poluare, dacă acesta dovedește că:

a) prejudiciul a fost cauzat de un act de război, ostilități, război civil, insurecție sau de un fenomen natural cu caracter excepțional, inevitabil și irezistibil; sau

b) prejudiciul s-a produs în totalitate ca urmare a faptului că un terț, în mod deliberat, a acționat sau a omis să acționeze, cu intenția de a cauza respectivul prejudiciu; sau

c) prejudiciul s-a produs în totalitate ca urmare a neglijenței sau a unei alte acțiuni prejudiciabile a autorităților din România responsabile cu întreținerea sistemului de semnalizare luminoasă sau a altor mijloace auxiliare de navigație, în exercițiul funcției respective.

(4) În temeiul prevederilor art. 3 alin. (4) din Convenția Bunkers, proprietarul de navă poate fi exonerat total sau parțial de răspundere față de persoana prejudiciată, dacă dovedește că prejudiciul provocat de poluare a fost cauzat, total sau parțial, de:

a) persoana prejudiciată, care, în mod deliberat, a acționat sau a omis să acționeze, cu intenția de a cauza respectivul prejudiciu; sau

b) neglijența respectivei persoane prejudiciate.

(5) Orice plângere de despăgubire pentru prejudicii provocate de poluare se formulează împotriva proprietarului de navă numai în conformitate cu prevederile Convenției Bunkers.

(6) Dreptul de recurs al proprietarului de navă nu este îngăduit în niciun fel de prevederile Convenției Bunkers.

Art. 8. — (1) În cazul prejudiciilor prevăzute la art. 6, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 3 alin. (3) și (4) din Convenția Bunkers, proprietarul navei din momentul incidentului, care arborează pavilionul român, este răspunzător pentru orice prejudiciu provocat de poluare, dacă se dovedește că acesta este cauzat de respectiva navă. În cazul în care un incident reprezintă o succesiune de fapte care au aceeași origine, răspunderea îi revine proprietarului de navă care arborează pavilionul român numai dacă aceasta este implicată în producerea primului fapt din succesiune.

(2) Proprietarul unei nave care arborează pavilionul român, implicată în producerea prejudiciilor prevăzute la art. 6, poate, după caz, invoca în apărarea sa oricare dintre excepțiile prevăzute la art. 3 alin. (3) și (4) din Convenția Bunkers și poate face uz de dreptul de recurs în cazul unor sentințe nefavorabile lui.

Art. 9. — (1) Prevederile Convenției Bunkers nu se aplică în cazul prejudiciilor provocate de poluare, astfel cum acestea sunt definite în Convenția CLC 1992, indiferent dacă se acordă sau nu despăgubiri pentru astfel de prejudicii în temeiul acesteia.

(2) De asemenea, prevederile Convenției Bunkers nu se aplică navelor de război, navelor de război auxiliare sau oricăror altor nave care sunt în proprietatea statului român ori, cu excepția prevăzută de art. 4 alin. (3) din Convenția Bunkers, a oricărui alt stat parte la această convenție sau care sunt exploatare de acestea și utilizate, în momentul respectiv, exclusiv într-un serviciu public necomercial.

(3) Dacă statul român este chemat în judecată în cadrul jurisdicțiilor prevăzute la art. 9 din Convenția Bunkers pentru prejudiciul provocat de poluare, cauzat de o navă care aparține statului român și care este utilizată în scop comercial, atunci acesta trebuie să renunțe la toate mijloacele de apărare de care s-ar putea prevala în calitatea sa de stat suveran. De asemenea, în cazul prejudiciilor provocate de poluare prevăzute la art. 5 din prezentele norme, cauzate de o navă care aparține unui stat parte la Convenția Bunkers, respectivul stat este pasibil de a fi chemat în judecată în cadrul instanțelor prevăzute la art. 28 alin. (1) din prezentele norme și, dacă este chemat, trebuie să i se ceară să renunțe la toate mijloacele de apărare de care s-ar putea prevala în calitatea sa de stat suveran.

(4) În cazul în care se va considera necesară extinderea aplicării prevederilor Convenției Bunkers pentru navele de război, navele de război auxiliare sau pentru oricare alte nave care sunt în proprietatea statului român ori sunt exploatare de către acesta și utilizate exclusiv într-un serviciu public necomercial, prin inițiativa legislativă a autorităților interesate se va promova proiectul de act legislativ în vederea adoptării acestuia de către Parlament. La intrarea în vigoare a actului legislativ, Ministerul Afacerilor Externe va comunica imediat secretarului general al IMO acest fapt, specificând termenii și condițiile de aplicare.

Art. 10. — În situația în care se produce un incident care implică două sau mai multe nave și din care rezultă un prejudiciu provocat de poluare, proprietarii tuturor navelor implicate, cu excepția cazului în care sunt exonerati în temeiul art. 3 din Convenția Bunkers, răspund individual și în solidar pentru întregul prejudiciu care nu este separabil în mod rezonabil.

## CAPITOLUL V

### Limitarea răspunderii. Certificare

#### [Art. 6 și art. 7 alin. (1)—(9) și (11)—(15) din Convenția Bunkers]

Art. 11. — (1) Atât proprietarul navei care arborează pavilionul român, cât și asigurătorul sau persoana care furnizează altă garanție financiară pentru acesta au dreptul, potrivit prevederilor Convenției LLMC 1976, astfel cum a fost modificată, la limitarea răspunderii pentru prejudiciul provocat de poluare.

(2) Atât proprietarului unei nave care arborează pavilionul unui alt stat parte la Convenția Bunkers, cât și asigurătorului sau persoanei care îi furnizează acestuia altă garanție financiară le este recunoscut dreptul la limitarea răspunderii pentru prejudiciul provocat de poluare produs pe teritoriul României, inclusiv în marea teritorială, și în zona economică exclusivă a României, potrivit prevederilor Convenției LLMC 1976, astfel cum a fost modificată, indiferent dacă respectivul stat parte este sau nu stat parte și la această din urmă convenție.

Art. 12. — (1) Proprietarul înregistrat al unei nave care arborează pavilionul român având un tonaj brut mai mare de 1.000 este obligat să aibă o asigurare sau o altă garanție financiară, cum ar fi o garanție a unei bănci ori a unei instituții financiare nebankare, pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată.

(2) ANR este autoritatea competentă autorizată ca, după ce s-a asigurat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (1), să emită, la cerere, fiecărei nave care arborează pavilionul român și care are un tonaj brut mai mare de 1.000, Certificatul de asigurare sau altă garanție financiară pentru răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, denumit în continuare *certificatul*, prin care se atestă că o asigurare sau o altă garanție financiară este în vigoare în conformitate cu cerințele Convenției Bunkers.

(3) În cazul în care nu sunt menținute condițiile în care a fost emis certificatul, ANR este autorizată să retragă respectivul certificat.

(4) Modelul certificatului este prevăzut în anexa nr. 1.

(5) La solicitarea proprietarului înregistrat, ANR poate emite certificatul și pentru o navă având un tonaj brut mai mare de 1.000 care arborează pavilionul unui stat care nu este parte la Convenția Bunkers, după ce s-a asigurat că pentru această navă există o asigurare sau o altă garanție financiară, cum ar fi o garanție a unei bănci ori a unei instituții financiare nebankare, pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată.

(6) Emiterea certificatului poate fi încredințată de către ANR, cu acordul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, unei organizații recunoscute, cu condiția ca această organizație să informeze ANR cu privire la emiterea fiecărui certificat. Organizația recunoscută are obligația să retragă orice certificat emis de ea, dacă aceasta constată că nu sunt menținute condițiile în care a fost emis certificatul, iar acest fapt trebuie notificat imediat la ANR.

(7) ANR garantează în totalitate caracterul complet și exact al certificatului emis de organizația recunoscută și ia măsurile necesare privind asigurarea acestor caracteristici. La solicitarea proprietarului înregistrat, ANR poate viza certificatul emis de organizația recunoscută, după ce s-a asigurat că asigurarea sau o altă garanție financiară care a stat la baza emiterii acestuia îndeplinește cerințele Convenției Bunkers.

(8) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii notifică secretarului general al IMO următoarele:

a) responsabilitățile și condițiile specifice ale competenței delegate ANR și, după caz, unei organizații recunoscute de către acesta;

b) retragerea unei astfel de competențe; și

c) data de intrare în vigoare a unei astfel de competențe sau a retragerii ei.

(9) O competență delegată nu intră în vigoare mai devreme de 3 luni de la data la care s-a depus notificarea în acest sens la secretarul general al IMO.

Art. 13. — Certificatul emis pentru navele care arborează pavilionul român de către ANR sau, după caz, de către organizația recunoscută trebuie să fie păstrat la bordul navei. O copie a certificatului se depune de către emitent la serviciul care păstrează registrul de înmatriculare a navei.

Art. 14. — Certificatul emis de către ANR pentru navele care arborează pavilionul unui stat care nu este parte la Convenția Bunkers trebuie să fie păstrat la bordul navei, iar o copie a certificatului se păstrează la serviciul din cadrul ANR care a emis sau a vizat respectivul certificat.

Art. 15. — Emiterea de către ANR a certificatului, precum și vizarea acestuia constituie prestări de serviciu către proprietarul înregistrat al navei, iar tarifele pentru aceste servicii se aprobă de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

Art. 16. — (1) Perioada de valabilitate a certificatului emis de către ANR sau, după caz, de către o organizație recunoscută nu poate depăși perioada de valabilitate a asigurării ori a altei garanții financiare.



(2) O asigurare sau altă garanție financiară nu este acceptată la emiterea certificatului dacă aceasta poate înceta să aibă efect din alte cauze decât expirarea perioadei de valabilitate, înainte de expirarea a 3 luni de la data preavizului de încetare prezentat la ANR de către proprietarul înregistrat, cu excepția cazului în care certificatul a fost predat la ANR sau a cazului în care s-a emis un nou certificat în perioada menționată anterior. Dispozițiile anterioare se aplică și în cazul oricărei modificări care are ca efect, în ceea ce privește asigurarea sau garanția, nerespectarea dispozițiilor art. 7 din Convenția Bunkers.

Art. 17. — (1) O asigurare pentru acoperirea răspunderii proprietarului navei pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată, este acceptată de către ANR la emiterea certificatului numai dacă aceasta este contractată de proprietarul înregistrat cu:

a) o societate de asigurări din România, autorizată în acest scop de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor pentru astfel de asigurări; sau

b) un club mutual de asigurări care nu este autorizat în România, dar este membru al Grupului Internațional al Cluburilor P&I, care are sediul la Londra — Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord (International Group of Protection and Indemnity Clubs — London UK); sau

c) o societate de asigurări care nu este autorizată în România, dar este membră a unei asociații naționale sau a unei asociații de asigurători/reasigurători maritimi, cu condiția ca respectiva asociație să fie membră a Uniunii Internaționale a Asigurărilor Maritime, cu sediul la Zürich — Elveția [International Union of Marine Insurance (IUMI)].

(2) Garanția financiară pentru acoperirea răspunderii proprietarului navei pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată, este acceptată de către ANR la emiterea certificatului numai dacă aceasta este contractată de proprietarul înregistrat cu o bancă sau cu o instituție financiară nebanca din România, autorizată în acest sens de Banca Națională a României.

(3) ANR poate să solicite proprietarului înregistrat al navei să depună dovezile necesare privind capacitatea de plată a asigurătorului/garantului său sau, după caz, confirmarea existenței unei reasigurări a acestuia pentru astfel de riscuri.

(4) ANR are obligația să verifice bonitatea asigurătorilor și a furnizorilor de garanții financiare și, în acest sens, poate să țină cont de informațiile cu privire la situația financiară a acestora în sensul Convenției Bunkers, obținute de la alte state sau de la IMO sau de la alte organizații internaționale. În cazul în care a ținut cont de astfel de informații, ANR nu este exonerată de răspunderea sa în calitate de emitent în numele statului român al certificatului prevăzut la art. 7 alin. (2) din Convenția Bunkers.

(5) ANR poate refuza emiterea certificatului, dacă din informațiile pe care le-a obținut de la alte state, de la IMO sau de la alte organizații internaționale a rezultat că situația financiară a asigurătorului ori a furnizorului de garanții financiare nu satisface criteriile privind acoperirea răspunderii proprietarului navei pentru prejudiciul provocat de poluare.

Art. 18. — ANR ia toate măsurile necesare pentru a nu permite unei nave care arborează pavilionul român și căreia i se aplică prevederile art. 7 din Convenția Bunkers să fie operată vreun moment, dacă navei nu i s-a emis certificatul sau dacă acesta nu mai este valabil.

Art. 19. — Navele care arborează pavilionul român și care au tonajul brut mai mare de 1.000 au obligația să prezinte certificatul autorităților competente din statele părți pe teritoriul cărora se află porturile sau instalațiile din larg, situate în marea

teritorială a acestor state părți, la care acestea sosesc sau pleacă.

Art. 20. — (1) Proprietarul înregistrat al unei nave străine, având un tonaj brut mai mare de 1.000, care intră/iese în/din porturile situate pe teritoriul României sau sosește/pleacă la/de la o instalație din larg situată în marea teritorială a României sau în zona economică exclusivă a sa este obligat să facă dovada că există o asigurare sau o altă garanție financiară, cum ar fi o garanție a unei bănci sau a unei instituții financiare nebanca, pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată. Existența asigurării sau a altei garanții financiare se poate dovedi prin:

(i) prezentarea Certificatului de asigurare sau altă garanție financiară pentru răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, valabil la data intrării navei în port, emis de către autoritatea competentă a statului pavilionului navei, dacă statul pavilionului este stat parte la Convenția Bunkers, sau, în caz contrar, de către alt stat parte la Convenția Bunkers; sau, în cazul în care nava nu deține certificatul,

(ii) prezentarea de către agentul navei:

a) a unei copii a documentului prin care s-a constituit asigurarea sau altă garanție financiară, furnizată de proprietarul înregistrat al navei; și

b) a unei scrisori de confirmare din partea asigurătorului sau garantului, prin care se atestă că respectiva navă este acoperită de o asigurare sau altă garanție financiară, valabilă la data intrării navei în port.

(2) Navele prevăzute la alin. (1) și care se îndreaptă spre un port românesc trebuie să notifice ANR asupra existenței certificatului sau, în lipsa acestuia, asupra modului în care vor face dovada existenței asigurării sau a altei garanții financiare. Notificarea se face astfel:

a) cu cel puțin 24 de ore înainte de intrarea în zona de control al traficului; sau

b) cel mai târziu la momentul când nava părăsește portul anterior, dacă timpul de voiaj este mai mic de 24 de ore; sau

c) dacă portul de escoală nu este cunoscut sau este schimbat pe timpul voiajului, imediat ce acesta este cunoscut;

d) între porturi românești notificarea trebuie să fie făcută cel mai târziu la momentul când nava părăsește portul anterior și se îndreaptă spre un alt port.

(3) În cazul în care ANR constată că documentele prezentate nu sunt corespunzătoare, atunci va dispune, după caz:

a) neprimirea navei în port sau la instalația din larg; sau

b) oprirea operării navei, interzicerea plecării navei din port sau de la instalația din larg până la prezentarea dovezilor corespunzătoare referitoare la existența asigurării sau a altei garanții în vigoare, prevăzute la art. 7 alin. (1) din Convenția Bunkers. În acest caz ANR va întocmi procesul-verbal de constatare a contravenției și va aplica sancțiunea corespunzătoare.

Art. 21. — (1) Verificarea existenței asigurării sau a altei garanții financiare pentru acoperirea răspunderii proprietarului înregistrat al navei pentru prejudiciul provocat de poluare, prevăzută la art. 20 alin. (1), se face de către ANR atât în cadrul controalelor de sosire/plecare a navei, cât și în cadrul activităților de control al statului portului.

(2) ANR are obligația să accepte certificatele emise de către autoritățile competente ale celorlalte state părți, chiar dacă certificatele sunt emise și pentru nave care arborează pavilionul unor state care nu sunt parte la Convenția Bunkers sau dacă sunt emise de organizații recunoscute de către respectivele

state părți și o notificare în acest sens a fost primită de la secretarul general al IMO.

(3) ANR are obligația să se asigure că respectivele nave au o asigurare sau o altă garanție financiară care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 7 alin. (1) din Convenția Bunkers, atât prin verificarea documentelor prezentate de navă sau de agentul navei, cât și prin consultarea bazelor de date publice ale cluburilor/societăților de asigurare sau ale asociațiilor/uniunilor din care acestea fac parte.

(4) ANR poate solicita în orice moment consultarea cu autoritatea competentă din statul parte care a emis sau a vizat certificatul, în eventualitatea în care estimează că asigurătorul ori garantul specificat în certificatul de asigurare nu este capabil, din punct de vedere financiar, să îndeplinească obligațiile impuse prin Convenția Bunkers.

Art. 22. — (1) În cazul în care ANR își organizează activitatea de emitere a certificatelor prin utilizarea unei baze de date electronice, accesibilă tuturor statelor părți, în care se păstrează înregistrări în format electronic care atestă existența certificatelor emise și care permit statelor părți să își execute obligațiile asumate în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (13) din Convenția Bunkers, Guvernul poate aproba, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii:

a) ca navele pentru care ANR a emis certificatul să nu mai aibă obligația de a avea la bord și de a prezenta la control respectivul certificat; și

b) ca ANR să păstreze și să pună la dispoziția tuturor statelor părți la Convenția Bunkers înregistrări în format electronic care atestă existența certificatului pentru navele pentru care acesta a fost emis și care permit statelor părți să se achite de obligațiile lor în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (13) din Convenția Bunkers;

c) notificarea secretarului general al IMO asupra acestor două decizii.

(2) În cazul în care ANR primește de la secretarul general al IMO notificări referitoare la evidența electronică a certificatelor emise de un anumit stat parte, ANR permite accesul/plecarea în/din porturile amplasate pe teritoriul României sau sosirea/plecarea la/de la instalațiile din larg situate în marea teritorială ori în zona economică exclusivă a României a navelor cărora li s-a emis certificatul de către respectivul stat parte, fără ca acestea să aibă la bord certificatul. ANR are obligația să consulte bazele de date electronice ale respectivului stat parte pentru a se convinge de existența certificatului și de faptul că o asigurare sau o altă garanție financiară este menținută în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Convenția Bunkers.

Art. 23. — (1) La propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, avizată favorabil de către Ministerul Mediului, Guvernul poate aproba supunerea spre adoptare de către Parlament a unei declarații prin care prevederile art. 7 din Convenția Bunkers să nu se aplice navelor care operează exclusiv în zona la care se face referire în art. 2 lit. a) pct. (i) din Convenția Bunkers, respectiv pe teritoriul României, inclusiv în marea teritorială.

(2) Declarația prevăzută la alin. (1), adoptată de Parlament, se depune de către Ministerul Afacerilor Externe la secretarul general al IMO și intră în vigoare la 3 luni de la depunere.

Art. 24. — Dacă o asigurare sau o altă garanție financiară nu este menținută pentru o navă aflată în proprietatea statului român, prevederile art. 7 din Convenția Bunkers nu se aplică pentru o astfel de navă, dar nava trebuie să posede un certificat emis de către ANR, în care să se declare că nava se află în proprietatea statului român și că răspunderea navei este acoperită în limitele prevăzute, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Convenția Bunkers. Un astfel de certificat respectă cât mai fidel posibil modelul prevăzut în anexa nr. 1.

## CAPITOLUL VI

### Procedura de emitere, anulare sau retragere a certificatului

#### (Art. 7 din Convenția Bunkers)

Art. 25. — (1) Proprietarul înregistrat al unei nave care arborează pavilionul român și care are tonajul brut mai mare de 1.000, care are obligația constituirii unei asigurări sau a altei garanții financiare care să acopere răspunderea sa în cazul producerii unui prejudiciu provocat de poluare, poate solicita ANR emiterea certificatului, depunând următoarele documente:

a) cerere-tip pentru emiterea Certificatului de asigurare sau altă garanție financiară pentru răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime. Modelul cererii-tip este prevăzut în anexa nr. 2;

b) certificatul de naționalitate al navei, în copie;

c) certificatul internațional de tonaj al navei (1969), în copie;

d) polița de asigurare sau documentul prin care se probează existența altei garanții financiare, astfel cum sunt prevăzute în art. 12 alin. (1).

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă atât în original, cât și în copie, originalul predându-se proprietarului înregistrat după certificarea copiei de către persoana din cadrul ANR care primește documentele. Din documentele prevăzute la lit. d) trebuie să rezulte datele de identificare și adresa asigurătorului sau ale garantului/garanților; în caz contrar, proprietarul înregistrat trebuie să prezinte documente suplimentare care să conțină informațiile necesare.

(3) ANR va analiza:

a) conformitatea copiilor certificatului de naționalitate și certificatului internațional de tonaj al navei (1969) cu originalele și dacă nava îndeplinește criteriile privind aplicarea Convenției Bunkers;

b) bonitatea asigurătorului sau garantului/garanților, prin verificarea autorizării acestora în acest scop de către autoritățile competente, respectiv Comisia de Supraveghere a Asigurărilor pentru asigurătorii din România, Banca Națională a României pentru băncile sau instituțiile financiare nebankare care sunt garanții proprietarului navei. Analiza bonității asigurătorilor care nu au sediul în România se face prin utilizarea informațiilor furnizate de statele parte la Convenția Bunkers, de IMO sau de alte instituții internaționale, precum și de Grupul Internațional al Cluburilor P&I sau Uniunea Internațională a Asigurărilor Maritime;

c) valabilitatea asigurării sau a altei garanții financiare prezentate, sub aspectul valorii acesteia în raport cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată. La realizarea acestei analize ANR va utiliza și instrucțiunile cuprinse în anexa nr. 3;

d) valabilitatea asigurării sau a altei garanții financiare prezentate, sub aspectul termenului și al condițiilor de expirare a valabilității acesteia, reglementate în art. 7 alin. (6) din Convenția Bunkers.

(4) În cazul în care ANR constată îndeplinirea criteriilor de valabilitate a asigurării sau a garanției financiare prezentate, precum și îndeplinirea criteriilor de bonitate de către asigurătorul ori garantul/garanții proprietarului navei, întocmește certificatul cu termenul de valabilitate în concordanță cu termenul asigurării sau al garanției financiare prezentate. Certificatul se semnează de către directorul general al ANR sau de către persoana desemnată de el în acest scop.

(5) În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite criteriile de valabilitate a asigurării sau a garanției financiare prezentate și/sau bonitatea asigurătorului ori garantului/garanților proprietarului navei nu este confirmată sau sunt anumite elemente care conduc la îndoială, ANR solicită proprietarului

înregistrat clarificarea tuturor aspectelor și documente suplimentare probatoare care să demonstreze îndeplinirea criteriilor pentru emiterea certificatului.

(6) Procedura pentru emiterea certificatului pentru o navă străină care arborează pavilionul unui stat care nu este parte la Convenția Bunkers este similară cu cea pentru navele care arborează pavilionul român, cu deosebirea că proprietarul înregistrat al navei poate fi reprezentat de agentul navei, iar documentele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) pot fi prezentate și în copie legalizată de notar public, însoțite de copii ale acestora, conformitatea cu originalul fiind certificată de către persoana din cadrul ANR care primește documentele, precum și, în cazul în care acestea nu conțin o redactare și în limba engleză, de traduceri în limba română legalizate ale acestora.

(7) Termenul de emitere a certificatului este de 5 zile lucrătoare de la data depunerii documentației prevăzute la alin. (1) și, după caz, la alin. (6) pentru navele străine. Acest termen poate fi prelungit, fără însă a depăși 30 de zile calendaristice, în cazul în care operațiunile de verificare a documentelor și a bonității asigurătorului sau garantului/garanților sunt îngreunate. Refuzul emiterii certificatului trebuie motivat și semnat de către directorul general al ANR sau de către persoana desemnată de el în acest scop.

(8) Certificatele emise sunt înregistrate într-un registru de evidență a acestora și eliberarea lor se face în baza menționării datelor de identificare ale persoanei împuternicite de proprietarul înregistrat al navei și a semnăturii de primire a acesteia.

(9) Certificatul își încetează valabilitatea și va fi considerat anulat/retras în următoarele situații:

- a) la expirarea duratei de valabilitate a asigurării sau a altei garanții financiare;
- b) la schimbarea naționalității navei;
- c) dacă nava a suferit modificări și/sau transformări importante ale construcției, echipamentelor și instalațiilor, indiferent dacă acestea au condus sau nu la modificarea tonajului brut al navei;
- d) în cazul modificării condițiilor și a termenilor asigurării sau garanției financiare.

## CAPITOLUL VII

### Despăgubire. Jurisdicție

#### [Art. 7 alin. (10) și art. 8, 9 și 10 ale Convenției Bunkers]

Art. 26. — (1) Orice incident în care se produce prejudiciu provocat de poluare, petrecut pe teritoriul României, inclusiv în marea teritorială, sau în zona economică exclusivă a României, este cercetat de ANR, care consemnează în raportul final asupra incidentului, printre altele, data și ora producerii incidentului, datele de identificare ale navei/navelor implicate și ale proprietarului/propietarilor acesteia/acestora, stabilește cauzele producerii prejudiciului, menționează prejudiciul/prejudiciile provocate de poluare și persoanele prejudiciate.

(2) Persoanele fizice și persoanele juridice din România care au suferit un prejudiciu provocat de poluare pot formula cerere de despăgubire fie împotriva proprietarului navei, fie direct împotriva asigurătorului sau a persoanei care furnizează garanția financiară care acoperă răspunderea proprietarului navei pentru prejudiciul provocat de poluare. În cazul în care aceste persoane prejudiciate nu sunt menționate în raportul final prevăzut la alin. (1), obligația probării în fața instanței de judecată a prejudiciului și a legăturii materiale cu respectivul incident îi revine persoanei prejudiciate.

(3) Și în cazul în care incidentul nu s-a produs pe teritoriul României, inclusiv în marea teritorială, sau în zona economică exclusivă a României, dar poluarea afectează teritoriul României, inclusiv marea teritorială, sau zona economică exclusivă a României, obligația efectuării cercetării și

consemnării prejudiciilor și a persoanelor prejudiciate revine ANR. ANR are obligația să solicite autorității competente din statul parte la Convenția Bunkers pe teritoriul căruia, inclusiv marea teritorială a sa, sau în zona economică exclusivă a respectivului stat s-a produs incidentul, datele necesare persoanelor prejudiciate pentru formularea cererii de despăgubire împotriva asigurătorului sau a persoanei care furnizează garanția financiară a proprietarului navei cauzatoare de producerea prejudiciului provocat de poluare.

(4) În cazul formulării cererii de despăgubire împotriva asigurătorului sau a persoanei care furnizează garanția financiară, pârâțul poate invoca drept mijloace de apărare, exceptând falimentul sau lichidarea proprietarului navei, mijloacele pe care proprietarul navei ar fi avut dreptul să le invoce, inclusiv limitarea răspunderii, prevăzută la art. 6 din Convenția Bunkers. În plus, chiar dacă proprietarul navei nu are dreptul la limitarea răspunderii în conformitate cu art. 6 din Convenția Bunkers, pârâțul își poate limita răspunderea la o sumă egală cu valoarea asigurării sau a altei garanții financiare, cerută a fi menținută în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Convenția Bunkers.

(5) Asigurătorul sau persoana care furnizează garanția financiară, dacă se află în calitate de pârât, poate invoca suplimentar în apărarea sa faptul că prejudiciul provocat de poluare a rezultat din conduita necorespunzătoare intenționată a proprietarului navei, dar nu va invoca niciun alt mijloc de apărare pe care l-ar fi putut invoca într-o acțiune intentată de proprietarul navei împotriva lui.

(6) În orice caz, asigurătorul sau persoana care furnizează garanția financiară are dreptul să ceară ca și proprietarul navei să fie introdus în cauză în calitate de pârât.

Art. 27. — (1) Drepturile la despăgubire prevăzute de Convenția Bunkers se sting în lipsa unei acțiuni în justiție intentată în termen de 3 ani de la data la care a survenit prejudiciul.

(2) Totuși, nicio acțiune în justiție nu poate fi intentată după un termen de 6 ani de la data la care s-a produs incidentul care a cauzat prejudiciul.

(3) În cazul în care incidentul constă într-o succesiune de fapte, termenul de 6 ani curge de la data producerii primului fapt din succesiune.

Art. 28. — (1) În cazul în care un incident a produs un prejudiciu provocat de poluare pe teritoriul României, inclusiv marea teritorială, sau în zona economică exclusivă a României, acțiunile pentru despăgubire îndreptate împotriva proprietarului navei, asigurătorului sau a unei alte persoane care furnizează garanția financiară pentru răspunderea proprietarului navei pot fi intentate numai la instanțele la care funcționează secții maritime și fluviale, competente să judece cauze prevăzute de Convenția Bunkers. Hotărârea prin care Consiliul Superior al Magistraturii înființează, potrivit prevederilor art. 41 al Legii nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, secții maritime și fluviale sau complete specializate ale unor instanțe din circumscripțiile curților de apel și conferă acestora ori celor existente competența judecării cauzelor prevăzute de Convenția Bunkers se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul în care un incident a produs un prejudiciu provocat de poluare atât pe teritoriul României, inclusiv marea teritorială, sau în zona economică exclusivă a României, cât și pe teritoriul unui stat învecinat, inclusiv marea teritorială a acestuia, sau în zona economică exclusivă a acestuia, acțiunile pentru despăgubire îndreptate împotriva proprietarului navei, asigurătorului sau a persoanei care furnizează garanția financiară pentru răspunderea proprietarului navei pot fi intentate și în fața instanțelor de judecată care au competența să

jucede astfel de cauze din respectivul stat învecinat, dacă respectivul stat este parte la Convenția Bunkers.

(3) Fiecare pârât are dreptul să i se dea un preaviz rezonabil pentru orice acțiune intentată în temeiul art. 9 alin. (2) din Convenția Bunkers.

(4) În judecarea cauzelor aflate sub incidența Convenției Bunkers se au în vedere și prevederile aplicabile din Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată.

(5) În cazul în care o navă care arborează pavilionul român a fost angrenată într-un incident care a produs un prejudiciu provocat de poluare pe teritoriul, inclusiv marea teritorială, sau în zona, prevăzută la art. 2 lit. a) pct. (ii) din Convenția Bunkers, a unui stat parte sau a mai multor state părți, proprietarul respectivei nave ori asigurătorul sau persoana care furnizează altă garanție financiară pentru răspunderea acestuia trebuie să se prezinte pentru judecarea acțiunilor pentru despăgubire îndreptate împotriva sa numai în fața unei instanțe de judecată care are competența să judece astfel de cauze din oricare dintre respectivele state parte în care s-a produs prejudiciul.

Art. 29. — (1) Orice hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță de judecată competentă, în conformitate cu prevederile art. 9 din Convenția Bunkers, care privește proprietarul unei nave care arborează pavilionul român, asigurătorul sau furnizorul garanției financiare privind răspunderea proprietarului respectivei nave pentru prejudicii provocate de poluare, care este executorie în statul parte în care a fost adoptată și care nu mai poate face obiectul unui recurs ordinar în acel stat, este recunoscută în România, cu excepția următoarelor cazuri:

a) dacă hotărârea judecătorească a fost obținută în mod fraudulos; sau

b) dacă pârâtul nu a fost înștiințat într-un termen rezonabil și nu i s-a acordat o șansă corectă de a-și prezenta apărarea.

(2) O hotărâre judecătorească recunoscută în conformitate cu alin. (1) este executorie în România de îndată ce au fost îndeplinite formalitățile prevăzute de lege, fără ca prin aplicarea acestor formalități să se producă o revizuire pe fond a cazului.

(3) În plus, fără a afecta prevederile alin. (1) și (2), hotărârile judecătorești privind problemele reglementate de Convenția Bunkers, atunci când sunt luate de o instanță de judecată din Republica Austria, Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cipru, Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Finlanda, Republica Franceză, Republica Federală Germania, Republica Elenă, Republica Ungară, Irlanda, Republica Italiană, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovacă, Republica Slovenia, Regatul Spaniei, Regatul Suediei sau Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, sunt recunoscute și executate în România în conformitate cu reglementările comunitare interne pertinente în acest domeniu și cu actele normative românești privind unele măsuri necesare pentru aplicarea acestora.

## CAPITOLUL VIII

### Activitatea de control, contravenții și sancțiuni

Art. 30. — (1) Activitatea de control privind respectarea de către nave a prevederilor Convenției Bunkers se efectuează de către ANR prin:

- (i) personalul cu drept de control din cadrul căpităniilor portuare cu ocazia controlului de sosire/plecare a navelor;
- (ii) inspectorii din cadrul serviciului însărcinat cu controlul statului portului;
- (iii) inspectorii din cadrul serviciului însărcinat cu controlul statului pavilionului.

(2) În cadrul acțiunilor de control, ANR poate consulta autoritățile competente din alte state părți sau organizațiile recunoscute de către acestea, care au emis certificatele navelor asupra cărora se exercită controlul, pentru a clarifica eventualele neconcordanțe și pentru a se edifica asupra capacității de asigurător sau de garant al persoanelor care acoperă răspunderea proprietarului navei.

Art. 31. — (1) Constituie contravenție în raport cu prevederile Convenției Bunkers lipsa de la bordul unei nave având un tonaj brut mai mare de 1.000 și care arborează pavilionul român a unui certificat valabil emis de către ANR sau de către o organizație recunoscută, cu excepția cazului în care ANR aplică prevederile art. 7 alin. (13) din Convenția Bunkers.

(2) Constituie contravenție în raport cu prevederile Convenției Bunkers lipsa de la bordul unei nave străine, având un tonaj brut mai mare de 1.000 și care operează într-un port situat pe teritoriul României sau la o instalație din larg situată în marea teritorială a României ori în zona sa economică exclusivă, a unei dovezi privind existența asigurării sau a altei garanții financiare, cum ar fi o garanție a unei bănci ori a unei instituții financiare nebancale, pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu Convenția LLMC 1976, astfel cum a fost modificată.

Art. 32. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 31 și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare se fac de către persoanele cu atribuții de control din cadrul ANR, în cadrul controalelor de sosire/plecare a navelor în porturi sau în timpul exercitării controalelor în calitate de autoritate a statului de pavilion ori a statului de port.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 31 se poate face la inițiativa ANR sau ca urmare a informațiilor primite de ANR în cadrul memorandumurilor de înțelegere privind controlul statului portului încheiate cu alte state, dacă informația este furnizată de un stat parte la Convenția Bunkers.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 31 se consemnează într-un proces-verbal semnat de persoana cu drept de control din ANR și de comandantul navei sau de înlocuitorul acestuia din momentul efectuării controlului.

(4) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 31 atrage interdicția de operare a respectivelor nave până la remediarea situației.

Art. 33. — (1) Pentru contravențiile prevăzute la art. 31 se aplică sancțiunea prevăzută la art. 2 lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 876/2007.

(2) Amenzile se aplică proprietarului înregistrat al respectivei nave.

(3) Amenda prevăzută pentru contravenția de la art. 31 alin. (1) se aplică la nivelul cuantumului minim în cazurile în care proprietarul înregistrat al respectivei nave face dovada existenței asigurării sau a altei garanții financiare în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Convenția Bunkers, care la data constatării contravenției acoperea răspunderea proprietarului navei pentru prejudiciul provocat de poluare.

Art. 34. — Dispozițiile art. 31—33 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

## CAPITOLUL IX

### Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 35. — Ca urmare a depunerii la data de 15 iunie 2009 a instrumentului de aderare a României la Convenția Bunkers, potrivit precizării cuprinse în comunicarea Organizației Maritime Internaționale prin Scrisoarea circulară BUNKERS.1/Circ.30 din

19 iunie 2009, Convenția Bunkers a intrat în vigoare pentru România la data de 15 septembrie 2009.

Art. 36. — (1) Denunțarea Convenției Bunkers poate fi promovată de către Guvern la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, Ministerului Mediului sau a Ministerului Afacerilor Externe.

(2) După adoptarea de către Parlamentul României a unei legi privind denunțarea, Ministerul Afacerilor Externe depune instrumentul de denunțare la secretarul general al IMO și publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, textul instrumentului de denunțare, precum și data de la care Convenția Bunkers este considerată ca fiind denunțată de către România.

(3) Denunțarea produce efecte la un an de la data depunerii instrumentului de denunțare sau la expirarea perioadei specificate în legea adoptată pentru denunțare, dacă o astfel de perioadă mai mare de un an este prevăzută în lege.

Art. 37. — (1) Navele care arborează pavilionul român și care la data intrării în vigoare a prezentelor norme dețin certificate valabile sub aspectul termenului, emise de guvernele altor state parte la Convenția Bunkers, au obligația să prezinte la ANR polița de asigurare sau altă garanție financiară, în original și fotocopie, în temeiul căreia a fost emis certificatul. De asemenea, au obligația să prezinte o copie – fotocopie sau

facsimil ori scanare în format electronic – a certificatului aflat la bordul navei.

(2) În baza poliței de asigurare sau a garanției financiare prezentate, ANR are obligația să emită certificatul în conformitate cu anexa nr. 1, aplicând procedura din cap. V. Termenul de valabilitate se stabilește în conformitate cu prevederile art. 16, dar nu va depăși termenul de valabilitate menționat în certificatul emis de guvernul altui stat parte.

(3) Certificatul prevăzut la alin. (2) se emite gratuit.

(4) De la data la care Convenția Bunkers a intrat în vigoare pentru România în raport cu celelalte state părți, navele prevăzute la alin. (1) nu vor mai face uz de certificatul emis de guvernul altui stat parte la Convenția Bunkers, ci doar de certificatul emis de către ANR.

Art. 38. — Navele care arborează pavilionul unui stat parte la Convenția Bunkers și care la data intrării în vigoare a prezentelor norme dețin certificate valabile sub aspectul termenului, emise de guvernele altor state părți la Convenția Bunkers decât guvernul statului pavilionului, vor fi considerate că respectă prevederile Convenției Bunkers sub aspectul existenței asigurării sau altei garanții financiare prevăzute de art. 7 alin. (1) din Convenția Bunkers.

Art. 39. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXA Nr. 1  
la norme*

**CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALTĂ GARANȚIE FINANCIARĂ PENTRU RĂSPUNDEREA CIVILĂ PENTRU PREJUDICIILE PROVOCATE DE POLUAREA CU HIDROCARBURI DE CONSUM DE LA NAVELE MARITIME**

**CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY  
IN RESPECT OF CIVIL LIABILITY FOR BUNKER OIL POLLUTION DAMAGE**

Emis în conformitate cu prevederile art. 7 din Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime

*Issued in accordance with the provisions of article 7 of the International Convention on Civil Liability for Bunker Oil Pollution Damage, 2001*

Numele navei <i>Name of the ship</i>	Numărul sau literele distinctive <i>Distinctive number or letters</i>	Numărul IMO de identificare a navei <i>IMO ship identification number</i>	Portul de înmatriculare <i>Port of registry</i>	Numele și adresa completă a sediului principal ale proprietarului înregistrat <i>Name and full address of the principal place of business of the registered owner</i>

Prin prezentul se certifică faptul că sus-numita navă este acoperită de o poliță de asigurare sau de o altă garanție financiară în vigoare, care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 7 din Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime.

*This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of article 7 of the International Convention on Civil Liability for Bunker Oil Pollution Damage, 2001.*

Tipul garanției .....

*Type of security* .....

Durata garanției .....

*Duration of security* .....

Numele și adresa asigurătorului (asigurătorilor) și/sau ale garantului (garanților)  
*Name and address of the insurer (s) and/or guarantor (s)*

Numele .....  
*Name* .....

Adresa .....  
*Address* .....

Prezentul certificat este valabil până la .....  
*This certificate is valid until* .....

Emis sau vizat de Guvernul .....  
 (denumirea completă a statului)  
*Issued or certified by the Government of* .....  
 (full designation of the State)

**SAU**

**OR**

*Textul următor ar trebui utilizat atunci când un stat parte aplică dispozițiile art. 7 alin. (3).*  
 The following text should be used when a State Party avails itself of article 7(3).

Prezentul certificat este emis sub autoritatea Guvernului .....  
 (numele complet al statului)  
*The present certificate is issued under the authority of the Government of* .....  
 (full designation of the State)

de către .....  
 (numele instituției sau organizației)  
*by* .....  
 (name of institution or organization)

în .....  
 (locul)  
*at* .....  
 (place)

la .....  
 (data)  
*on* .....  
 (date)

.....  
 (semnătura și titlul funcționarului care emite sau vizează certificatul)  
 (Signature and title of issuing or certifying official)

**Note explicative:**

**Explanatory notes:**

1. Dacă se dorește, denumirea statului poate să includă o referire la autoritatea publică competentă a țării unde este emis certificatul.

*If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the certificate is issued.*

2. Dacă suma totală a garanției a fost furnizată de mai mult decât o singură sursă, atunci ar trebui să fie indicată suma fiecăreia dintre acestea.

*If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.*

3. Dacă garanția este furnizată în mai multe forme, acestea ar trebui enumerate.

*If security is furnished in several forms, these should be enumerated.*

4. Rubrica „Durata garanției” trebuie să stipuleze data de la care o astfel de garanție produce efecte.

*The entry „Duration of Security” must stipulate the date on which such security takes effect.*

5. Rubrica „Adresa” asigurătorului (asigurătorilor) și/sau a garantului (garanților) trebuie să indice sediul principal al asigurătorului (asigurătorilor) și/sau al garantului (garanților). Dacă este cazul, va fi indicat sediul unde asigurarea sau altă garanție financiară este stabilită.

*The entry „Address” of the insurer (s) and/or guarantor (s) must indicate the principal place of business of the insurer (s) and/or guarantor (s). If appropriate, the place of business where the insurance or other security is established shall be indicated.*

**CERERE PENTRU EMITEREA CERTIFICATULUI DE ASIGURARE SAU ALTĂ GARANȚIE  
FINANCIARĂ PENTRU RĂSPUNDEREA CIVILĂ PENTRU PREJUDICIILE PROVOCATE  
DE POLUAREA CU HIDROCARBURI DE CONSUM DE LA NAVELE MARITIME,  
ÎN CONFORMITATE CU CONVENȚIA BUNKERS**

*APPLICATION FOR CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY IN  
RESPECT OF CIVIL LIABILITY FOR BUNKER OIL POLLUTION DAMAGE*

1.	Numele proprietarului înregistrat al navei <i>Name of the registered owner of the ship</i>	
2.	Adresa completă a sediului principal al proprietarului înregistrat al navei <i>Full address of the principal place of business of the registered owner of the ship</i>	Adresa: <i>Address:</i> Tel: Fax: E-mail:
3.	Numele navei <i>Name of the ship</i>	
4.	Numărul sau literele distinctive <i>Distinctive number or letters</i>	
5.	Numărul IMO de identificare a navei <i>IMO ship identification number</i>	
6.	Naționalitatea navei (pavilionul) <i>Ship's nationality (flag)</i>	
7.	Portul de înmatriculare <i>Port of registry</i>	
8.	Numele și adresa asigurătorului și/sau ale garantului/garanților <i>Name and address of the insurer(s) and/or guarantor (s)</i>	
9.	Perioada de valabilitate a asigurării sau garanției financiare <i>Insurance/financial security validity</i>	De la ..... până la ..... <i>From ..... to .....</i>
10.	Numele și statutul persoanei care semnează solicitarea <i>Name and status of the applicant</i>	

(verso)

Subsemnatul, în numele și pentru proprietarul înregistrat al navei sus-menționate, solicit eliberarea Certificatului de asigurare sau altă garanție financiară pentru răspunderea civilă pentru prejudiciile provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, scop în care depun următoarele documente:

*I hereby apply, in the name of and for the registered owner of the above mentioned ship, for the Certificate of insurance or other financial security in respect of civil liability for bunker oil pollution damage, for which I attach the following documents:*

1. certificatul de naționalitate al navei, în copie;  
*ship's nationality certificate, copy;*
2. certificatul internațional de tonaj al navei (1969), în copie;  
*international tonnage certificate (1969), copy;*
3. polița de asigurare sau documentul prin care se probează existența altei garanții financiare, în copie.  
*insurance policy or financial security document, copy.*

Am luat cunoștință de faptul că Autoritatea Navală Română ar putea să îmi solicite documente suplimentare pentru clarificarea informațiilor referitoare la navă și la asigurătorul/garantul menționat în prezenta cerere și că emiterea certificatului solicitat poate fi refuzată dacă asigurătorul/garantul nu prezintă un nivel de încredere corespunzător.

*I took note that the Autoritatea Navală Română (Romanian Naval Authority) might ask for supplementary documents in order to clarify on both the ship data and insurer/surety mentioned in the present application and I was warned of the possibility of the issuance refusal of the certificate if the insurer/surety reliability is considered unsatisfactory.*

Data .....  
Date .....

Semnătura și ștampila  
*Signature and seal*

Domnului Director general al Autorității Navale Române  
*To the General Director of the Romanian Naval Authority*

## INSTRUCȚIUNI

## privind aprecierea valabilității asigurării sau a altei garanții financiare prezentate sub aspectul valorii acestora

1. Asigurarea sau altă garanție financiară pentru acoperirea răspunderii proprietarului navei pentru cazurile de poluare provocată de hidrocarburile de consum aflate la bordul navei trebuie să aibă o valoare care să fie egală cu limita de răspundere stabilită în conformitate cu art. 6 paragraful 1 lit. b) din Convenția privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată.

2. Din Certificatul internațional de tonaj (1969) al navei se află tonajul brut al respectivei nave, pentru care se face aprecierea valabilității asigurării sau a altei garanții financiare.

3. Limita de răspundere se calculează astfel:

a) pentru o navă cu tonajul brut mai mare de 1.000, dar mai mic de 2.000, limita de răspundere este de 1.000.000 DST;

b) pentru o navă cu tonajul brut mai mare de 2.000, prin adăugarea la 1.000.000 DST a următoarelor sume:

(i) pentru fiecare unitate de tonaj de la 2.001 la 30.000, câte 400 DST;

(ii) pentru fiecare unitate de tonaj de la 30.001 la 70.000, câte 300 DST;

(iii) pentru fiecare unitate de tonaj peste 70.000, câte 200 DST.

4. Persoana din cadrul ANR care analizează documentația depusă de proprietarul înregistrat trebuie să compare suma înscrisă în polița de asigurare, respectiv în documentul prin care se face dovada constituirii garanției financiare, cu limita de răspundere care rezultă din calculul prevăzut la pct. 3 și să propună emiterea certificatului numai în cazul în care valoarea asigurării sau a garanției financiare este cel puțin egală cu această limită.

5. În cazul în care asigurarea sau altă garanție financiară prezentată de către proprietarul înregistrat sau, în situația navelor care arborează pavilionul unui stat care nu este parte la Convenția Bunkers, de către agentul navei în România nu este exprimată în DST, se solicită acestuia prezentarea unui document suplimentar, emis de asigurător sau, după caz, de către garant, din care să rezulte valoarea echivalentă în DST la data constituirii asigurării sau a altei garanții financiare.

---

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

---

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 435315